

MGA DESPERASYON

 Magpabilin kita karon sa pagtindog samtang nga atong ginaduko ang atong mga ulo. Ginoong Jesus, nagatoo gayud kami. Imo kaming giingnan nga magtoo lamang, ug nagatoo kami karon. Ug ginahatag namo ang mga pagpasalamat Kanimo ug pagdayeg tungod sa among mga nadungog ug nakita, nga nag-angkla sa among pagtoo. Daw sa unsa Ka namo ginapasalamatan tungod sa usa na usab ka kahigayonan nga makaanhi aron maalagaran kadtong mga nanginahanglan. Karon nagaampo Ako Kanimo, Dios, nga tagbuon Mo ang among mga panginahanglan karong gabhiona sumala sa Imong saad. Sa Ngalan ni Jesus amo kining ginapangamuyo. Amen.

² Nalipay gyud kami karong gabhiona tungod sa niining pribilihiyo nga nakabalik pag-usab sa tabernakulo, nga—nga . . . uban sa Maayong Balita sa gibanhaw nga si Ginoong Jesus. Ug medyo naulahi lang ako. Aduna ko’y giatiman nga dinaliang kahimtang gikan sa Michigan bag-ohay lang. Ug naghimo ang Ginoo niadtong tungora og usa ka makahibulong nga butang alang kaniya. Sus, nahibalo gayud Siya sa tanan-tanan ug ginapahimutang lamang kini. . . Dili na kinahanglan nga sultihan Siya; nahibalo na Siya, nahibalo gayud Siya kung unsa kini. Ug mao nga mapasalamaton gayud kita. Tibuok adlaw nga nanagbiyahe ang mga tawo aron makadangat dinhi. Ug, dayon, mapasalamaton kita kaayo tungod niana. Karon, ayaw kalimti ang . . .

Gaandar ba kini nga teyp? [Nagaingon si Igsoong Neville, “Kana ang switch para sa suga dinha.”—Ed.] Oh, ang switch sa suga. Nakita ko na.

Ayaw ninyo kalimti ang—ang mga panerbisyo niining moabot nga semana, sa Miyerkules sa gabii, ug sa sunod Domingo sa buntag, ug sa Dominggo sa gabii. Kung anaa kamo, duol dinhi, kabalo ko nga siguradong malipay gyud sila nga makauban kamo.

Ug karon, iampo ninyo ako, diha sa akong pagbiyahe sa kung asa man, ug nagalaum ako nga dili magdugay og makabalik na usab ako.

³ Gusto kong pasalamatan kamo sa tanan ninyong kaayo ug mga handumanan sa inyong mga gibuhats alang kanako. Ug usa ka igsoong lalaki ang nagpadala kanako og usa ka bag-ong terno sa mga sinina gikan sa usa ka gamay’ng iglesia didto sa Georgia. Ug—ug silang mga tawo. . . Makapahimuut gyud kini. Ug gusto kong pasalamatan kadtong mga tawo didto sa Kentucky, nga nakauban ko sa miaging semana sa maong pagbakasyon. Ug sa tanan na nga gibuhats sa Ginoo kanamo didto, dakung,

gamhanang kamot nga nakita namo Siya, kung unsa ang Iyang gibuhat.

⁴ Karon nagasalig kami nga makita na usab kamo sa dili magdugay, sa diha nga makabalik ako sa niining direksyon, paingon sa New York para sa panagtigum. Kana'y sa Stone Church uban ni Igsoong Vick, sugod sa, nagtoo ko sa ika-dose sa Nobyembre. Ug manganhi kami, mga pipila ka adlaw sa dili pa nianang adlaw.

Dayon moagi na usab kami balik, paingon didto sa—sa Shreveport, Louisiana, uban si Igsoong Jack Moore. Kana'y sa Pagpasalamat na, sa semana sa Pagpasalamat, nga ipahigayon didto sa Shreveport. Anaa kini dinha sa bulletin board, siguro, dinha sa mga pahibalo.

⁵ Ug dayon nagalaum kami nga makauban ang pipila sa mga higala nga taga-habagatan pagkahuman sa Paskuwa. Ug moadto kami sa Phoenix sa Enero. Ug dayon nga nagahulat alang sa mga pagtawag gikan sa ubang nasud, aron mahiandam nato ang mga tigum para sa ubang nasud. Ila nang ginalihok ang mga niini karon, niining miaging bulan, si Igsoong Borders, nagasige'g sulat, para sa usa ka kumpleto nga paglibot sa tibuok kalibutan nga pagasugdan dayon sa diha nga mahiandam na namo kini, apan kinahanglan nga maghulat kami para sa kondisyon.

⁶ Pagkadaghan sa mga tawo didto, dili namo sila mapaigo sulod sa mga bilding; kinahanglan nga ipalingkod lang sila didto sa yuta. Ug dayon usahay moabot sila ngadto sa, halos sa dili katoohan nga kadaghanon, usahay nga ingon ka daghan sama sa lima ka gatus ka libo. Kana'y katunga sa usa ka milyon ka mga tawo diha sa usa ra ka panagtigum; dili nga kung unsa ka daghan ang nanambong sa maong panagtigum sulod sa ingon ka daghang mga adlaw, kondili diha sa usa ra ka panerbisyo. Kabalo mo, ang mga ebanghelista sa kasagaran ginaihap kung unsa ka daghan ang mga tawong nanambong sulod sa unom ka semana. Nakita n'yo? Apan amo—among ginaihap kung unsa lang ka daghan ang atua didto nianang adlaw, kanang usa ra ka higayon. Ug busa wala nay lugar usahay nga lingkuranan nila, kabalo na mo, kinahanglan nga ipalingkod na lang sila dinha sa yuta.

Ug kinahanglan nga itiyempo namo sa mga panahon nga wala nagaulan ug tingbundak sa ulan. Ug manglingkod didto ang kabus nga mga tawo. . . Nakakita na ako ug mga babaye nga nanaglingkod didto nga nagsagyad ang mga buhok nila, mga tawong nagbisti ug maayo, ug nga atua—atua lang didto sa ulan tibuok adlaw. Atua lang didto, ug nagasige'g ulan, ug nagadalogdog, ug nagapangidlat, ug nagahaguros ang makusog nga hangin, ug sila nagapalingpaling lang sa usa'g usa nga sama niana, nga nanaglingkod mismo didto, nagahulat hangtud nga moadto ka kanila aron iampo sila. Kita n'yo? Karon, kabalo

mo nga ginapasideungan sa Dios ang pagtoo nga sama niana. Ginapasideungan Niya.

⁷ Kinahanglan aduna kamo'y butang nga ginabuhat nga mapasideungan sa Dios. Kita n'yo? Inyong igapakita ngadto Kaniya. Ang mga tawo nga ang tanan gitunol na lang kanila sa sayon, sila sa kasagaran wala. . . Sila—wala sila'y gibuhat og unsa man para niini, nakita n'yo. Kinahanglan ninyong. . . Walay bayad ang gasa, matuod kana, apan inyong—kinahanglan ninyong. . .

⁸ Daw sama kini sa, kabalo na mo, sama sa ginaingon nila, “Kung natawo ka nga aduna na'y pilak nga kutsara,” nadungog na ninyo kanang, “dili mo ginahatagan og bili.” Apan sa diha nga kinahanglan mong pagtrabahuan kini, ginahatagan mo og bili ang kahinungdanon niini.

⁹ Karon kamong mga tawong nagapaminaw sa teyp dinha, gusto ko nga—nga. . . Ginahunahuna ko karon nga akong. . .

Kaganinang buntaga, ang mensahe kaganinang buntag, alang kanako, ang pinaka-mahinungdanon nga mga Mensahe sa tibuok kong ministerio; kaganinang buntag, kita n'yo, usa ka pinaka-mahinungdanon nga Mensahe sa tibuok kong ministerio. Moabot ang adlaw nga isulti ko kaninyo kung giunsa niini pag-abot. Ug kabalo ko nga ang tanan-tanan namuhat sulod sa mga pipila ka bulan ug pipila ka bulan ug pipila ka bulan, hangtud miabot sa nianang usa ra ka Mensahe, nanglihok hangtud nga midangat sa nianang punto. Kadto mao ang pangtaklub na nga panahon niini, nakita n'yo. Ug usa kini ka. . .

¹⁰ Karon sigurado ako, o nagalaum, nga nakuha ninyo kung unsay pasabot sa Timaan. Kita n'yo? Ang Timaan mao ang ilhanan nga giaplikar na ang Dugo. Nga, ang kabayaran nga gipangayo, nga gimando sa Dios, gibayaran ni Jesus kana nga bili pinaagi sa pag-ula sa Kaugalingon Niyang Dugo. Gibuhat Niya kadto. Dayon, gikan sa Iyang kinabuhi miabot ang Balaang Espiritu. Ug sa diha nga naaplikar na ang Dugo nganha kanimo, ang Balaang Espiritu mao ang Timaan nga ang kabayaran nimo gibayaran na; gidawat ka na sa Dios, ug kana mao ang Timaan niini. Hinumdumi, mao kana ang Timaan. Karon, daghang mga tawo ang wala, sila—wala sila nakahibalo kung unsa kanang Timaan, kita n'yo. Ug kinahanglan nga himoon mo kini nga daw sa walay tawo ang nakahibalo niini, kita n'yo, aron nga silang tanan makasabot niini.

¹¹ Sama lang sa pagwali og kaluwasan, kinahanglan nga iwali nato ang kaluwasan sa paagi nga ang tanan, nga para kini sa tanan, nga, nakahibalo na man kita nga dili kini ingon niana. Kinahanglan magwali kita og Balaanong pagpang-ayo para sa tanan, bisan pa man nga nakahibalo kita nga dili kini para sa tanan. Kita n'yo? Mianhi si Jesus aron luwason kadtong mga atua sa Libro sa Katubsan sa wala pa ang pagkatukod sa kalibutan.

Mianhi Siya aron luwason kadto lamang sila. Kinsa man ang mga niini, wala ko nakahibalo. Kita n'yo? Apan inyong... Walay si kinsa man ang magkaadunay pagtoo gawas nga ingnon ninyong para kini sa kang bisan kinsa man; ug ingon niana kini, walay tawong makaduol gawas nga tinawag sila sa Dios. Matuod kana. Busa daghang mga tawo ang dili maluwas. Nakahibalo kita niini. Sila, bueno, nakahibalo na ang Dios niana sa wala pa nagsugod ang kalibutan, nga dili sila mahimong maluwas.

¹² Daghan ang dili mamaayo, kita n'yo, daghan ang dili mamaayo. Dili gayud nila, dili nila kini masabtan. Wala sila nakahibalo kung unsa kini. Daghan ang mamahimong ingon niana. Apan ginawali nato kini nga para kini sa tanan, tungod kay wala kita nakahibalo kung kinsa kining tawhana; wala gayud kita nakahibalo. Apan para kini sa kang kinsa man, apan may mga tawo nga dili gayud makuha kana nga pagtoo.

¹³ Karon, ug mao usab kini mahitungod sa niining Timaan. Ang Timaan, dugay na kitang naghigot mahitungod sa Timaan, apan karon mao na ang pagpahayag mahitungod sa maong Timaan. Kita n'yo?

¹⁴ Karon, ato kini usahay gipahanugotan. Gipahanugotan kini kaniadto sa mga Lutheran nga, "Pagdawat sa Pulong, pagdawat kang Cristo ingon nga personal nga Manluluwas." Miingon ang mga Methodist, "Pagnalipay kamo sa igo nga makasinggit kamo, mao na Kana." Moingon ang mga Pentecostal, "Magsulti kamo og laing mga dila, kung ingon-ana nadawat na ninyo Kini." Ug nakaplagan nato nga sayup ang tanan niini. Kita n'yo?

Ang Timaan mao ang Timaan. Kini maoy ikaw ug si Cristo ingon nga mga persona nga magkauban. Kita n'yo? Ang Balaang Espiritu kini, ang Iyang Kinabuhi nga anaa kaninyo, nga ginakinabuhi ang Iyang—ang Kaugalingon Niyang Kinabuhi pinaagi kaninyo. Ug para kini sa mga dato, sa mga kabus, o kang kinsa man nga magadawat Niini. Karon hinumdumi, ang Timaan maoy kung unsa ang inyong . . .

¹⁵ Moadto kamo sa kumpanya sa tren ug mopalit kamo sa inyong tiket. Adunay bayad, bili. Pananglitan singkwenta-sentimos ang bili niini aron makasakay niining—niining rota sa bus, o tren, gikan dinhi hangtud—hangtud sa Charlestown, Indiana, singkwenta sentimos ang bili niini. Bueno, karon, ang maong kumpanya mamaligya og mga timaan aron nga . . . Kita n'yo? Karon, ang buhaton mo, moadto ka didto ug adunay mobayad sa imong plete, singkwenta sentimos. Hatagan ka nila og usa ka timaan nga nagahatag kanimo og katungod sa pagsakay nianang tren hangtud nga makaabot kini sa padulngan niini, kung asa man paingon kana nga tren. Kita n'yo? Nagahatag kini kanimo og . . . Mao kana ang timaan.

¹⁶ Karon, sa niining panghitabo, ang dugo mao ang timaan. Sa literal, kinahanglan nga maaplikar kini, tungod kay kemikal

lamang kadto ang aduna kanila, tungod nga dugo kadto sa usa ka karnero, sa usa ka mananap, dugo sa usa ka karnero. Busa ang kinabuhi nga atua sa dugo, ang kinabuhi nga migawas, mao nga naula ang dugo. Kita n'yo? Migawas ang kinabuhi, apan dili kadto mahimong moadto sa magtotoo, tungod kay usa kini ka mananap. Apan naghigot lamang kadto og usa ka maayong kaisipan, nga adunay magaabot nga Usa, usa ka hingpit nga Halad.

Ug, aron buhaton kini nga Usa ka hingpit, ang bug-os nga Maghuhukom, ang Dios sa Langit, nahimo nga mao ang Halad; ang Maghuhukom, ang Hurado, ug ang Abogado. Kita n'yo? Nahimo Siya nga mao ang Halad. Ug dayon sa diha nga migawas ang Iyang Kinabuhi, nga maoy Dios. . . Ug ang pulong dinha, kon diin kini gikan, “Ug pagahatagan Ko sila og Kinabuhing Walay Katapusan.” Karon, diha sa Griyego. . . Kabalo ko nga mga iskolar ang akong ginasultihan. May nakita akong duha o tulo. Kita n'yo? Ug akong. . . Ug ang pulong dinha sa Griyego, maoy Zoe. Z-o-e, sa Griyego, nga nagakahulogan, “Kaugalingong Kinabuhi sa Dios.” “Ug igahatag Ko kaniya ang Zoe, ang Kaugalingon Kong Kinabuhi.” Usa ra si Cristo ug ang Dios.

¹⁷ Dayon, ang Kinabuhi nga atua kang Cristo mao ang Espiritu Santo, dili nga ikatulong Persona; kondili ang mao ra nga Persona, diha sa porma sa Balaang Espiritu, nga nagaabot kaninyo, ingon nga usa ka Timaan nga ang inyong kinabuhi ug ang inyong plete gibayaran na, nga gidawat na kamo. Hangtud nga dili miabot kana nga Timaan, dili kamo mapahanugotan diha sa dalan, dili kamo mapahanugotan nga makasakay sa. . . diha sa—sa bus; dili kamo mapahanugotan nga makasulod hangtud nga mapakita ninyo kining timaan, ug kana nga timaan mao ang inyong plete. Ug karon nagapakita Kini nga giula na ang Dugo ug naaplikar na kini kaninyo, ang bili naaplikar na gyud diha kaninyo, ug aduna kamo og Timaan nga ang Dugo naaplikar na diha kaninyo ug gidawat na kamo. Nakuha ba ninyo kini karon? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Oh, sus! Oh!

¹⁸ Karon—karon, dili lang nga walay pihong ebidensiya. Kita n'yo? Moingon mo, “Igsoong Branham,” Mabati ko kini diha sa inyong mga hunahuna, nakita n'yo, “nganong mahibaloan ko man?”

Tan-awa, unsa ba kamo kaniadto, ug unsa na kamo karon? Dinha ninyo mahibaloan. Kita n'yo? Unsa ba kamo kaniadto sa wala pa naaplikar kini nga Timaan? Unsa na kamo karon human nga naaplikar na Kini? Unsa ba ang inyong mga tinguha kaniadto, ug unsa na ang inyong mga tinguha sa karon pagkahuman? Kung ingon-ana mahibaloan ninyo kung naaplikar na ba gayud ang Timaan o wala. Ug kining ubang mga butang awtomatiko nga magasunod na lang Niana. Kita n'yo?

¹⁹ Kini—dili kini sama nga nagahisgot lang mahitungod niini, ug moingon, “Ang pagsulti sa laing mga dila mao ang ebidensiya.” Karon, ako’y modala, mopalit og usa ka pares sa sapatos, ang pagsulti og laing mga dila dili mao ang sapatos. Uban lang kini sa sapatos, nakita n’yo. Uban lang kini sa sapatos. Kita n’yo? Karon, ingon niana usab ang Timaan. Ang Timaan mao si Cristo. Apan ang pagsulti sa laing mga dila, ug pagpagula og mga yawa, ug pagbuhat sa nianang mga butang, ug ang pagwali, ug unsa pa man, maoy ebidensiya nga anaa na Kini dinha, tinuod, apan kini—kini’y dili Kini. Kita n’yo, kini usa lang ka gasa Niini. Kung gisulti ko kana kaninyo . . .

²⁰ Moingon ka, “Ako—gusto kong ikaw, Igsoong Branham,” ug hatagan ko ikaw og gasa, kita n’yo. Bueno, dili kana ako, gasa ko kana.

Ang pagsulti og laing mga dila usa ka gasa sa Espiritu Santo, dili ang Espiritu Santo; usa ka gasa sa Espiritu Santo.

²¹ Ug mahimong sundogon sa yawa ang bisan unsa man niining mga butanga, apan dili siya mamahimong Espiritu Santo. Kita n’yo. Mahimo niyang sundogon kini nga mga gasa, apan dili siya mamahimo nga Espiritu Santo.

Ug ang Espiritu Santo mao ang Timaan nga ang Dugo naaplikar na, tungod kay nagasunod Kini sa Dugo sugod pa sa Libro sa Katubsan. Nakita n’yo ba kini? Mao kadto ang katuyoan nga mianhi Siya. Mao kana ang Iyang gisundan diha sa matag kapanahonan. Sa matag kapanahonan Iyang gisundan kana, aron masigurado nga maipahayag Kini, ug sila dili mahimong mahingpit nga wala kita. Ug karon ang bug-os nga Balaang Espiritu ginaduaw ang Iglesia, ginapadayag ang Dios diha sa tawhanong unod; sama sa Iyang gihimo kaniadto sa wala pa ang Sodoma, gisunog didto, nga maoy usa ka tipo. Dayon, kang Abraham, ang Dios mipakita ngadto kaniya.

²² Ug ang tanan niining mga butang nga wala Niya nahimo kaniadto sa tanang nangaging mga kapanahonan, diha sa mga kapanahonan sa iglesia, Iya na karon ginabuhat. Pabalik sa Pulong, tungod kay ang mga mensahe ug ang mga mensahe ug ang mga mensahe gikinahanglan nga modangat ngadto sa kinatibuk-ang Pulong. Ug sa kaulahiang mga adlaw, ang Pito ka mga Selyo nga nabuksan, maoy magapatul-id sa matag pagkahisalaag nga nahibilin pa diha niini, ug himoon ang maong tibuok butang ingon nga usa ka halangdon og dakung lawas sa Pangasaw-onon, nga sila nga nagkinabuhi kaniadto dili mahingpit hangtud nga kini nga Iglesia sa karon mamahingpit, kining panon sa Pangasaw-onon sa kaulahiang mga adlaw, aron dalhon sila pasulod, ug ang tanan dungan nga pagasakgawon. Kita n’yo?

²³ Ang Timaan, si Jesus Cristo, ang Balaang Espiritu, ania sa taliwala nato. Kinahanglan natong pagatahuron kana.

Kita—kita—kita—dili nato igong mapaubos ang atong mga kaugalingon. Ang paghukas sa inyong mga sapatos, o ang pagluhod ninyo, dili makapatangtang niini; dili kini—dili kini makapatagbaw niini, dili mopatagbaw kanato; kondili ang kinabuhi nga nagadala og bunga sa Espiritu!

²⁴ Karon unsa man ang bunga sa Espiritu? Kita n'yo? Gugma, kalipay, pakigdait.

²⁵ Nahinumduman n'yo ba kaganinang buntag? Pag-andam, ang nagpadala sa mensahero nga may dala nga Mensahe. Ang sunod nga butang nga Iyang gihimo, human nga Iyang gipadala ang mensahero nga dala ang Mensahe, gipadala Niya ang Haligi nga Kalayo ingon nga usa ka pagpanghimatuod. Ang sunod nga butang mao nga, human niana, mao ang usa ka konstel- . . . o kahupayan. Kita n'yo? Nahibaloan ninyo nga husto kadto, may kalinaw kamo. Aduna kita'y pakigdait sa Dios, pinaagi kang Ginoong Jesus Cristo. Kita n'yo?

²⁶ Karong gabhiona magampo kita alang sa mga masakiton, ug aduna sila siguro og komunyong. Kamo ba'y—aduna ba kamo og pagbautismo, buluhaton sa pagbautismo? [Nagaingon si Igsoong Neville, “Wala.”—Ed.] Komunyong lang, komunyong. Ug gusto namong magpabilin kamo para sa komunyong.

²⁷ Ug sulod—sulod sa trayntay-singko o kuwarenta ka minutos tuyo namo nga matapos ug mag-andam alang sa komunyong. Ug karon, ugma mao ang panahon sa Labor Day, busa medyo makapahulay kamo. Karon, ingon ko nga mao kana ang atong mga katuyoan, nakita n'yo. Wala kita nakahibalo kung unsay oras. Gusto kong siguradohon nga maklaro kana.

²⁸ Karon, gisultihan ko kamo kaganinang buntag, ingon nga wala kamo nakauban, akong—siguro nagkaaduna kita og duha o tulo-ka-oras nga Mensahe kaganinang buntag. Apan—apan ako—nagsugod pa lang ako dadto, ug gihunahuna ko nga ipadayon ko na lang kadto karong gabii, apan pagkahataas kaayo kadto. Wala ko kabalo kung nasabtan ba kaha kadto sa mga tawo o wala. Nagalaum ako nga nasabtan nila, asa man nga dapit. Ug nagalaum ako nga aduna kini og pipila ka maayong mga teyp, aron nga mahipagawas kini, aron mahibaloan, nga ako nagatoo, nga sukad sa tanang Mensahe nga giwali ko, kadto walay pagduhaduha nga sinugo kadto sa Dios, gawas sa . . . Siyempre, ang kasagarang sugo, sama sa Pito ka Selyo ug ingon-anang mga butang, direkta kadto nga Pulong sa Dios. Nagahisgot ako mahitungod sa usa ka Mensahe nga iwali; nagatoo ako nga mao gyud kadto, kita n'yo, kadto—kadto, ang usa nga kinahanglan mosunod sa niadtong Pito ka mga Selyo.

²⁹ Karon bantayi kung unsa ang nagaabot pagkahuman sa Pito ka mga Selyo: ang pagkahiusa sa mga tawo, pagkahiusa sa mga ilhanan, ang pula nga suga nga nagakidlap-kidlap na sa kaulahiang mga adlaw, ang ilhanan sa mga kababayen-

an nga nagkaanyag pa, ug ang mga kalalaken-an, kung unsay ilang buhaton. Ang tanan niining mga ilhanan nga ginapapakita sa Balaang Espiritu, dayon mobalik mismo dinhi ngadto sa pagtaklub na sa tanan niadtong mga Mensahe sugod sa Pito ka mga Selyo. Gitakluban kini diha niining usa ka butang, ang Timaan, nga okey kitang tanan, kita n'yo, susiha lang ang atong mga kaugalingon ug tan-awa kung anaa ba kita sa Pagtoo.

³⁰ Karon, panalanginan kamo sa Ginoo. Ug karon sa dili pa kita—sa dili pa kita moabli sa Biblia, aron iampo ang mga masakiton. . . Among gipangutana kaganinang buntag, kung pila na ang naiampo sa miaging Dominggo sa gabii, nga—nga—nga nangaayo, nga nangaayo niining semanaha, ug halos ang tanan dinhi mipataas sa ilang kamot, nga atua kaniadto sa panagtigum sa miaging Dominggo sa gabii. Karon, usa kini ka butang nga, nasabtan ninyo. Usa kini ka butang nga. . . Kini, ginasabot ko kini mismo sa akong kaugalingon.

³¹ Aduna niadto og usa ka batang lalaki, nga bag-o lang giingnan kaniadto, nga moadto sa Chicago, usa ka gamay'ng Mrs. . . Mao ba kanang babaye, Peckinpaugh, Peck- . . Mrs. Peckinpaugh nga gikan—gikan sa . . . Usa siya ka buutan kaayo nga Cristohanong igsoon. Ug aduna siya'y gidala, usa—usa ka bata, nga sa pagsabot ko, usa ka batang lalaki o unsa man, nga—nga ang. . . nga dili gani mahibaloan sa mga doktor kung unsa ang sakit sa bata. Grabe na kaayo ang baga, o unsa man, nga—nga dili nila mahimong. . . dili nila siya mapaeskwela o unsa man. Grabe na kaayo siya, grabe na kaayo. Ug ingon nga, ang Balaang Espiritu pagkahuman mismo sa Mensahe, misulti sa maong gamay nga batang lalaki, ug gitawag siya, gisulti kung unsa ang iyang kahimtang ug uban pa, ug gideklara ang pagkaayo niya.

Ug niining semanaha miadto siya, ang inahan o ang ginikanan niini, o kinsa man kadto, gidala ang bata balik sa doktor, ug nag-ingon ang doktor nga nagkaaduna ang maong bata og bag-ong pares sa mga baga, kita n'yo, bag-ong pares sa mga baga. Ug sa pagkasabot ko, nga ang—nga ang mga ginikanan niini o usa ka tawo ang mitawag sa telepono gikan pa sa halayo, o sa usa ka paagi, aron nga maipahibalo ngadto sa kongregasyon. Kita n'yo? Karon, ang Dios, ang Magbubuhat, makahimo og usa ka bag-ong pares sa mga baga.

³² Ako—nagatoo gyud ako nga ania na kita sa—sa kaungawan sa usa sa pinakagamhanang mga butang nga miabot sa kalibutan sukad pa niadtong mga adlaw ni Ginoong Jesus. Kita n'yo? Kita n'yo? Apan karon mailhan lamang kita ingon nga. . . Mamahimo Kining ubos kaayo. Kita n'yo? Kita n'yo, ang ginatawag sa tawo nga *gamhanan*, ginatawag sa Dios nga “kangil-aran.” Apan ang ginatawag sa tawo nga *kabuangan*, ginatawag sa Dios nga “gamhanan.” Kita n'yo? Busa karon himatikdi kini, kita n'yo, mamahimo kini nga ubos kaayo nga dili gayud ninyo. . . nga dili

ninyo kini makita kung wala kamo'y Timaan dinha aron masuta kini, nakita n'yo. Kita n'yo?

³³ Kinsa man ang magdahum nga ang kabukiran manglukso sama sa gagmay'ng mga lakeng karnero, ug ang mga dahon nga ginapakpak ang ilang mga kamot, sa diha nga miabot ang propeta gikan sa kamingawan; nga gisulti ni Isaias, dose ka gatus. . . o pito ka gatus ug dose ka tuig sa wala pa kadto. Nga bungoton ang iyang nawong, ug nagsul-ob og panit sa karnero, wala ni usa ka pulpito nga didto makawali, sinalikway sa tanang mga kasimbahanan, ug nagatindog didto sa pangpang sa Jordan, nga nagasinggit, "Maghinulsol kamo!" Ug gitawag ang mga tawo nga usa ka panon sa "mga bitin," mga halas. Apan mao kana ang gisulti na daan sa Dios, nga pagmoabot Siya, "ang kabukiran manglukso nga sama sa gagmay'ng lakeng mga karnero." Kita n'yo? Nakita kadto sa mga kabus ug nangalipay sila.

³⁴ Unsaon man nila pagpakasabot nga ang usa ka . . . kadtong gamhanan nga Mesias, nga gipropesiya sugod pa sa sinugdanan sa Libro, sa Genesis, moabot Siya, nga usa ka Manluluwas? Ang tanang mga halad, ug ang tanang mga propeta, ug tanan-tanan na nagpahinungod ngadto Kaniya. Ug sa diha nga miabot Siya, nga gidahum nga usa ka gipanganak sa gawas; sa usa ka amahan nga wala gani pa naminyo sa Iyang inahan, ang dahum. Kita n'yo? Ug nakaplagaan nga buros ang maong babaye sa maong bata bisan nga wala pa sila naminyo. Ug miabot sa ingon niadto, ug natawo diha sa usa—usa ka gamay'ng . . . Bueno, ginaingon niini nga sa usa ka kuwadra, diha sa Biblia. Apan ang kuwadra sa panahon nila kaniadto usa ka langub sa likod didto sa—sa likod sa pader. Natagbo ko ang ingon niana nga dapit usa ka higayon didto sa Arizona, sa pagpangayam. Adunay usa ka kuwadra didto sa likod sa ilalum sa usa ka dalama sa mga bato. Ug sa ingon nianang paagi natawo si Jesus, sa likod sa niining gamay nga kuwadra-nga-dalama nga naghigda sa usa ka pasungan sa mga kumpay ug mga uhot, diha sa toril sa mga baka, kita n'yo, kon diin didto ang maong mga mananap.

³⁵ Ug gipadaku Siya ingon nga usa ka katabang sa usa ka karpintero, ug naunsa ba pagkahitabo nga nahimo man Kana nga ang gamhanang si Jehovah? Apan mao gayud Siya, kita n'yo. Mao gayud. Kita n'yo? Pagkatalagsaon kaayo nga matang sa Persona. Apan, oh, sa diha nga usa pa Siya ka batang lalaki kaniadto, napatingala Niya ang mga sacerdote kaniadto tungod sa pagkahibalo Niya Nianang Pulong. Tungod kay ngano man? Siya mao ang Pulong. Kita n'yo? Siya mao ang Pulong.

Wala Siya ni usa ka libro nga gisulat. Wala Siya'y gisulat ni usa—wala gayud Siya'y gisulat ni usa ka pulong. Ang pulong lamang nga Iyang gisulat, siguro, Iyang gipanas kadto, didto—didto sa balas, sa diha nga nadakpan ang usa ka babaye tungod sa pagpanapaw. Wala gayud Siya'y gisulat nga usa ka pulong.

Ngano man? Siya mao ang Pulong. Kita n'yo? Siya mao ang Pulong. Wala Niya gikinahanglan nga isulat Kadto; gikinabuhi Kadto sa Iyang kinabuhi. Siya mao ang Pulong. Kung Siya . . . “Kung Ako wala magbuhat sa mga buhat sa Akong Amahan, kung ingon-ana ayaw kamo pagtoo Kanako.” Kita n'yo? “Kung wala Ko eksaktong ginabuhat kung unsa ang gisulti sa Pulong nga pagabuhaton Ko, kung ingon-ana dili Ako mao ang Pulong. Apan kung . . .” Ingon niana ang Iyang gipasabot. Siya mao ang Pulong.

³⁶ Busa karon iandam ang inyong kaugalingon karon alang sa—sa paduol nga panerbisyo sa pagpang-ayo ug komunyon. Mamalipay kami nga magpabilin kamo uban kanamo kung mahimo ninyo. Kung dili n'yo mahimo, magpapauli na kami dayon.

³⁷ Ug ayaw kalimti, nga iampo ako ug iampo ang akong asawa, ang pinakahiligugmaon nga babaye sa tibuok kalibutan, ug—ug para sa akong mga anak. Ug karon ako na silang gipangayo, ang matag usa, para kang Ginoong Jesus.

³⁸ Karon, anaa na si Becky sa edad nga gamay'ng “ricketta,” kabalo na mo, ug usa lamang—usa ka gamay'ng “teen-annie,” sama sa naandan na natong pagtawag niini. Ug dayon anaa na gayud siya sa nianang edad. Apan, karon, usa siya ka hiligugmaon gayud nga batang babaye, ug ako—akong ginapasalamatan ang Ginoo tungod niana; dili gapanigarilyo, dili gainum-inum, dili gahugoyhugoy, dili gayud. Apan anaa lang siya sa nianang pangidaron, siya—walay libog. Ayaw niyang moadto sa simbahan, ug, kung mosimba man siya, molingkod lang siya dinha sa likod ug mosupa-supa og chewing gum, motindog ug molakaw na. Kana, kita n'yo. Gusto ko siyang makita nga mapuno sa Espiritu Santo.

³⁹ Gusto kong makita si Joseph, gusto ko nga kanang bataa . . . nagatoo ako nga pagmoabot ang adlaw nga dili na ako makalakaw paadto sa pulpito, gusto ko nga kuhaon kining nadaan na nga Biblia ug itunol kini kaniya, moingon, “Joseph, pagpabilin ka Niini, anak.” Kung ingon-ana andam na akong mosaka paitaas. Gusto ko nang madungog ang hangin nga nagahuyop sa kon asa man, mohangad, iwarawara ang akong kamot, mogikan na.

Mag-ampo kita.

⁴⁰ Amahang Dios, naputos ang among tibuok kinabuhi diha Niana, tungod kay Ikaw Kini, ug Ikaw ang among Kinabuhi. Karon adunay uban dinhi, Ginoo, nga—nga naggunit niining Timaan nga ako nang gihisgotan. Ila nang naangkon kana nga Timaan, ug bisan pa niana nagmasakiton sila. Ug gusto kong magsulti karong gabhiona mahitungod sa paghatag kanila og kaisog, aron—aron mapadasig sila nga gamiton kana nga mga katungod nga hatag-sa-Dios. Aduna sila'y katungod nga

buntogon kana nga yawa. Nabuntog na siya, ug ginapanghulga lang niya sila. Ako silang ginapangayo, Amahan.

⁴¹ Karon tabangi ako nga isulti ang Pulong. Magsulti Ka pinaagi kanako, Ginoo, gamit niining pipila ka mga sinulat nga akong nasulat dinhi, ug ang diyutay'ng sinulat nga mga Kasulatan. Nagaampo ako nga Imo akong tabangan, Ginoo, ug sa pag-adto sa Pulong ug mahatagan sila og pagtoo para sa kahimayaan sa Dios. Sa Ngalan ni Jesus nagaampo ako. Amen.

⁴² Karon sa pagdali, gusto kong ablihan ninyo diha sa Biblia ngadto sa Basahon ni Jeremias ug sa ika-29 nga kapitulo, kung gusto ninyong basahon. O, kung dili man, markahi lang ninyo kini. Jeremias, sa ika-29 nga kapitulo. Ug pagasugdan nato diha sa ika-10 nga bersekulo sa Jeremias, sa ika-10 nga bersekulo sa ika-29 nga kapitulo. Magabasa usab, kita gikan sa Lucas, sa ika-16 nga kapitulo, sugod sa ika-14 nga bersekulo.

⁴³ Karon ihatag ko kaninyo ang akong teksto, samtang nga kamo—kamo—kamo nagaabli. Ang akong teksto karong gabhiona maoy *Mga Desperasyon*. Ug akong . . . Desperasyon, ug, karon, kabalo na mo kung unsa ang desperasyon.

Ug karon magabasa kita gikan sa Jeremias sa ika-29 nga kapitulo, sa ika-10 nga bersekulo.

Kay mao kini ang ginaingon sa GINOO, Sa tapus matuman ang kapitoan ka tuig sa Babilonia duawon ko kamo, ug tumanon ko ang akong maayong pulong nganha kaninyo, sa pagpa-balik kaninyo nganhi niining dapita.

Kay ako mahibalo sa mga hunahuna nga ginahunahuna ko alang kaninyo. . . (dili ba pagkamaanindot niana?) . . . nagaingon ang GINOO, mga hunahuna hinoon sa pakigdait, ug dili sa kadautan, sa paghatag kaninyo og paglaum sa inyong kaugmaon.

Unya kamo mosangpit kanako, ug kamo moadto ug manag-ampo kanako, ug ako magapatalinghug kaninyo.

Ug kamo mangita kanako, ug makakaplag kanako, sa diha nga kamo mangita kanako uban ang inyong bug-os nga kasingkasing.

Ug ako hikaplagn ninyo, nagaingon ang GINOO: ug akong bakwion ang inyong pagkabinihag, ug tigumon ko kamo gikan sa tanang. . . mga nasud, ug gikan sa tanang mga dapit kon diin giabog ko kamo, nagaingon ang GINOO; ug. . . dad-on ko kamo pagbalik ngadto—ngadto sa dapit diin nga gipabihag ko kamo. Pabalik ngadto sa pentecostes!

Gibutang ko kana dinha, mismo. Wala kana ginasulti Niini. Ingon niana ang buot kong ipakahulogan ngadto sa Iglesia.

Lucas 16, sugod sa ika-15 nga bersekulo, o sa ika-16 nga bersekulo.

Ang kasugoan ug ang mga propeta milungtad hangtud sa pag-abot ni Juan: ug sukad niadtong panahona ginawali ang maayong balita mahitungod sa gingharian sa Dios, ug ang matag-usa ka tawo nagasulod niini sa linugsanay.

“Ang matag-usa ka tawo nagasulod Niini sa linugsanay.” Dili lang nga yanong nagalakaw pasulod Niini, nga masayon, kondili kinahanglan nga ipasulod Kini sa linugsanay. Kita n’yo? Karon, “Sa diha nga kamo mangita kanako uban ang inyong bug-os nga kasingkasing, kung ingon-ana makakaplag kamo Kanako.”

⁴⁴ Ug nagsaad Siya nga magabalik Siya ug dalhon ang katawhan, gikan sa pagkakatibulaag ngadto sa tibuok kalibutan, human niadtong setenta ka mga tuig, pabalik ngadto sa Jerusalem kon diin sila gikan; ug Iyang gibuhat kadto sa ingon gayud niadtong paagi. Husto kana.

⁴⁵ Karon maghisgot kita mahitungod sa—sa *Mga Desperasyon* sulod sa pipila ka mga minuto karon. Kasagaran, nagkinahanglan og usa ka grabe na nga kahimtang, aron nga dalhon kita ngadto sa desperasyon. Kita n’yo? Masubo nga nagkinahanglan pa og ingon niana, apan ang mga tawo mga tapolan kaayo diha sa ilang mga hunahuna, nga nagkinahanglan pa og grabe nga kahimtang. Adunay nagakahitabo nga butang, ug sa diha nga nagakahitabo kini, nan kini—ginadala sila niini ngadto sa desperasyon. Ug sa tinuod, pagkahitabo nianang desperasyon, ginapagawas niini ang tinuod gayud kung unsa kamo. Ginapakita niini kung sa unsa kamo nahimo, sa panahon sa desperasyon. Ginapagawas niini sa kasagaran ang tanan nga maayong mga butang nga anaa sa sulod ninyo.

⁴⁶ Sa panahon sa kamatayon, nakadungog na ako og mga tawo nga sa dihang nahibaloan nila nga mamatay na sila, ang mga butang nga ilang gipangtago nga sekreto sa tibuok nilang kinabuhi, sila, diha sa desperasyon, paninguhaon nila nga ibutyag kini. Kita n’yo? Ug paninguhaon nga, “Kuhaa *kini* ug tul-ira kini; adto na, kon mahimo; sige, buhata na,” kita n’yo, tungod sa desperasyon. Angay nila unta gibuhat kadto sa una pa, kita n’yo, dili hulaton nga panahon sa grabe na nga kahimtang. “Puede ba nga himoon mo ang *ingon-ani* ug *ingon-ana* kanako?” Nagahatud og desperasyon ang grabe na nga kahimtang. Sa dihang, ato unta angay nga buhaton kini nga wala pa ang grabe na nga kahimtang.

⁴⁷ Karon mahimatikdan nato, karong gabhiona, nga atong ginasaulog ang mga simbolo sa Pasko. Ug ang Pasko gisaulog kaniadto sa grabe na nga kahimtang, sa mga panahon sa desperasyon. Mahimatikdan ninyo diha—diha sa Exodo sa ika-12 nga kapitulo, ug sa ika-11 nga bersekulo sa ika-12 nga

kapitulo, nagatoo ako nga mao kini, nagaingon kini, “Kaona ninyo kini nga Pasko nga sinul-ob ang inyong mga sapin diha sa inyong mga tiil, nga binaksan ang inyong mga hawak, ug dala ang sungkod diha sa inyong kamot,” kita n’yo, ginakaon ninyo kini diha sa desperasyon.

⁴⁸ Nakita nila kaniadto ang gamhanang kamot sa Dios. Nakita nila ang tanan Niyang mga milagro, ug dayon nagpasilong sila ilalum sa ilhanan sa Timaan. Ug samtang nga atua sila ilalum sa ilhanan sa Timaan, gisaulog nila ang komunyong diha—diha sa desperasyon, kay nasayod sila niadtong panahona nga andam na ang Dios nga ihampak ang paghukom.

⁴⁹ Ug usa kadto ka panahon sa pagtay-og. Usa kadto ka panahon kon diin nga ginasuta sa matag tawo ang iyang kaugalingon, tungod kay wala gayud napakyas ni usa ka higayon ang Pulong sa propeta. Napamatud-an na kini nga matuod. Kung unsa man ang iyang gisulti, eksaktong nagakahitabo kini sa paagi gayud nga gisulti niya kini. Atua didto sa gihapon ang Haligi nga Kalayo. Ug, dayon, gipahibalo sa maong propeta nga molabay lang ang Dios pagmakita Niya ang Timaan sa pultahan. Ug usa kadto ka desperasyon.

⁵⁰ Mahunahuna ko ang mga bata kaniadto...sa diha nga nakita nila kadtong dagku, itum nga mga pako nga mikanaug gikan sa kawanangan nga sama sa aso nga nagapaibabaw sa siyudad, mga siyagit nga nagagikan sa kada balay, mahimo nga ningduol ang mga bata sa ilang tatay ug nanag-ingon, “Tatay, sigurado ka ba nga nakapasilong kita ilalum nianang timaan?”

Ug mahimo nga miadto siya sa pultahan, gitan-aw ang haligi, ang balabag niini, ingon, “Anak, sumala man kana sa Iyang Pulong.”

“Timan-i, ako baya ang kinamagulangan mong anak. Tatay, sigurado ba gyud ka?”

⁵¹ “Sigurado gyud ko! Sumala kana sa kung unsa ang gisulti sa propeta kanato, ug aduna kaniya ang Pulong sa Ginoo. Miingon, ‘Kung makita Ko ang dugo, molabay Ako sa ibabaw kaninyo. Magkuha og usa ka nating carnero para sa panimalay.’ Ako nang gipasulod kamong tanan nga mga anak ko. Ikaw ang pinakamagulangan ko, apan akong panganay. Kana ang mamatay gayud didto sa gawas; apan anaa *dinha* ang dugo. Mao kana kung unsa ang MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Busa magpahulay ka, anak ko, magpahulay ka nga malinaw, tungod nga nagsaad ang Dios. Kita n’yo?”

“Bueno, Tatay, nganong nakasapatos man ka? Nganong dala-dala mo man ang sungkod sa imong kamot? Nganong naggunit man ka og tinapay sa usa ka kamot ug carnero na usab diha sa usa ka kamot? Nganong mapait man kini nga mga utanon ug ingon anang mga butang? Para man sa unsa nga ginakaon

mo kini? Nganong nanulutulo man ang singot diha sa imong nawong?”

“Anak, andam na nga mohampak ang kamatayon.” Kita n’yo, panahon kadto sa desperasyon.

⁵² Karon, nagatoo ako nga nagapuyo na kita sa mga adlaw nga kita’y...O, sa laing bahin, ang mga adlaw nga atong gikapuy-an angay nga bug-os nga magdala sa Iglesia ngadto sa desperasyon. Nagatoo ako, nga tungod ang mensahe kaganinang buntag nagagikan sa Dios, dili kanako, nagatoo ako nga angay lang nga itukmod niini ang bug-os nga kongregasyon ngadto sa desperasyon, nga dugay-dugay na kitang nagduladula. Dugay-dugay na kitang nagasimba. Kinahanglan nga may buhaton kita og usa ka butang.

⁵³ Unsa man nga mahimo natong makita ang laing gamhanan nga mga ilhanan ug mga katingalahan nga nangahimo diha sa uban, ug unsa na man kita? Angay nga magpahatud kini kanato ngadto sa desperasyon nga kahimtang, nga determinado kita, sa atubangan sa Dios. Ang mga ilhanan sa Iyang Pag-abot angay lang nga maghatud sa tibuok niining kongregasyon, sa diha nga nabasa na nato kini gikan sa Pulong...Ug ang Balaang Espiritu nagsulti kanato, “Pag-adto sa usa ka lugar, ang *ingon-ani ug ingon-ana* nga butang ang magakahitabo,” wala gisulti kanato kung unsa kadto, apan magakahitabo gyud kadto. Pag-adto nato didto, nagakahitabo kadto sa ingon niana gayud. Gimantala kadto sa mga mantalaan, gimantala kadto sa mga magasin, gipakita pa ang larawan niini. Pagbalik dinhi ug makita nato kadtong dagkung mga misterio, mga tinago kaniadto sa Biblia, nga giabli diha kanato, diha sa usa ka bagong natad nga wala gayud nato nahibaloan kaniadto, ug hingpit gayud nga nagakatakdo sa Pag-abot ni Ginoong Jesus.

⁵⁴ Dayon, pagkahuman sa maong mga Mensahe, makita na ang pagpamuhat sa gamhanang Balaang Espiritu, makita Siyang mikanaug nga nahipakita sa atubangan sa mga tawo, nakuhaan pa gani Kini og retrato. Makita Kini nga nagapamuhat ug nagapakita nga dili kadto tawo, nga dili kadto og usa lang ka magwawali, dili kadto og usa ka kongregasyon. Ang Balaang Espiritu kadto nga ginapakita ang mao rang butang nga gihimo Niini kaniadto sa diha nga mipuyo Kini sa lawas ni Jesus Cristo. Karon nagapuyo Kini sa Lawas sa Iyang Pangasaw-onon. Angay lang nga ihatud kita niini ngadto sa desperasyon.

⁵⁵ Nakita sa niadtong mga tawo ang kamot sa Dios. Ug niadtong gabii sa komunyion, ilang gihimo kadto nga may...sa desperasyon, tungod kay nahibalo sila nga adunay butang nga andam nang mahitabo. Ug nangasayod kita nga usa ka butang ang andam nang mahitabo. Ug hinumdumi, ang Pag-abot sa Ginoo maoy usa ka kalit lang, lilong nga pagbiya. Moabot Siya sama sa usa ka kawatan sa kagabhion ug pagasagawon ang

Pangasaw-onon. Ug ang hunahunaon nga kung adunay tawo, sa kalit lang, adunay mga miyembro sa atong pamilya ang nawala, ug nabilin ka! Magahatud kini kanato ngadto sa desperasyon, nga, sa grasya sa Dios, dili kita mahabilin. “Kung aduna og unsa man nga butang nga dili nako gusto. . . Ayaw, ayaw ako biyai, Ginoo.”

⁵⁶ Pipila ka adlaw ang milabay naminaw ako kang Mel Johnson nga ginakanta kanang awit:

Dumduma ako sa diha nga nagatulo na ang
mga luha, oo,
Dumduma ako sa diha nga wala na’y makita
nga mga higala;
Ug sa diha nga ginatabok ko na kining suba sa
Jordan,
Sa diha nga ginatawag Mo na ang mga anaa sa
listahan, dumduma ako.

⁵⁷ Ug diha sa Libro sa Kinabuhi sa Cordero, gusto ko nga mahisulat ang akong ngalan. Gusto ko nga mahinumduman Niya ako pagtawgon na ang mga ngalan sa listahan. Ug ginahatud ako niini ngadto sa desperasyon, kanang, sama sa giingon ni Pablo, “Human nga giwali ko ang Maayong Balita mamahimo ba akong usa—usa ka layas, mamahimo ba akong usa—usa ka sinalikway?” Mahimong mahitabo kini. Busa ginahatud ako niini ngadto sa desperado na nga kahimtang, sa desperasyon, nga hunahunaon ang, human sa tanan niining mga tuig sa pagpangwali, ako ba’y—mahimo ba nga ako. . . moabot sa usa ka punto kon diin mapakyas ko Siya? Unsa man ang sunod nga lihoc? Unsa man ang kinahanglan kong sunod nga buhaton? Ug ginahatud ako niini ngadto sa usa ka makapanerbiyos nga kahimtang. Ug unsa man ang mahimo kong buhaton? Ginahatud ako niini ngadto sa mga bukid ug sa mga walog. Ug malisud kini, tungod kay, pagkauban ko ang mga tawo, kinahanglan nga mamahimo akong tanan na nga butang ngadto sa tanang tawo, aron makapangkabig ako og pipila ngadto kang Cristo, bisan pa man nga anaa kanunay kanang Timaan sa atubangan ko. Kita n’yo?

⁵⁸ Ug makita ko ang nagasingabot nga mga butang, ug dili mo masulti sa mga tawo. Makita mo ang nagkalainlaing mga butang, ug gidid-an ka. Kanang ginatawag nila nga mga panan-awon, ug usahay magmasubo sila kung imo silang sultihan, ug nakahibalo kamo sa mas maayo kay sa buhaton kana. Ug dayon bug-os ka nang napaingon ngadto sa mga panan-awon hangtud nga ang tanan nahimo nang panan-awon, ug ginahatud ka niini ngadto sa makapanerbiyos nga kahimtang. Ikaw—motan-aw ka ug moingon, “Karon anaa kaha ako sa usa ka panan-awon?” Sama sa pagkaanaa dinhi, “Usa kaha kini ka panan-awon? Asa ba gayud ako nagatindog?” Kita n’yo, imo—napatrabaho mo og sobra ang imong kaugalingon, sobra mong

napahago ang imong kaugalingon. Ug makahibalo ka sa mga butang mahitungod sa mga tawo nga gusto mong wala mo unta nahibaloan. Ang mga tawo nga ginatinguha kining mga butang, aron kono makahibalo sa niining mga butang, wala nila naamgo kung unsa nga pagkasakripisyo ang anaa sa nianang matang nga ministerio. Wala kamo nakahibalo kung unsay kauban niini. Dayon nagahatud kini ngadto sa desperasyon, “Ginoong Dios, nakahibalo ako nga kinahanglan akong manubag.”

⁵⁹ Giingnan ako ni Jack Moore usa ka higayon, “Dili ko gayud gustong manubag sama sa kinahanglan mong buhaton, didto sa Adlaw sa Paghukom.” Miingon, “Gibutang sa Dios kining mga tawo diha sa imong mga kamot, ug pagapaninglan ka tungod sa matag usa kanila. Magapanubag ka tungod sa imong ministerio.” Kana’y mga kinse na ka tuig ang milabay, o dise-otso na tingali. Ug sukad niadto, dugay na akong anaa sa desperasyon. Unsa may akong pagabuhaton?

“Tugoti ko nga isulti lang kung unsa ang Imong gisulti, Ginoo. Tugoti ko nga isulti kanila kung unsa ang Kamatuoran, o dili na magsulti ug unsa man.” Ginahatud ako niini diha sa desperasyon.

⁶⁰ Dayon makita kining nagasingabot nga mga ilhanan, nga makita ang Balaang Espiritu nga ginadala kita didto, ug ginahatud kini nga mga Selyo, ug ginalatag ang mga niini nga sama niana. Ginahatud ang Mga Kapanahonan sa Iglesia ug ginalatag ang mga niini, dayon mikanaug diha sa usa ka dakung Haligi nga Kalayo didto, ug—ug gipadayag ang Iyang Kaugalingon. Dayon mikanaug diha sa sunod nga butang, diha sa Pito ka mga Selyo, ug gipadayag kini. Gimantala pa gani kini diha sa mga mantalaan ug mga magasin. Dayon mianha ug gidala ang mga manolunda sa Dios, kining pito ka mga manolunda nga dala ang pito ka Mensahe, ug eksaktong gipamatud-an kini sa kung unsay gisulti sa Biblia. Dayon, niadtong panahona, miadto didto ug gidala kadtong mga Selyo. . . kadtong mga ilhanan, ang mga kidlap sa katapusang panahon, ug ginahatud kini ngadto sa mga tawo ug ginasultihan sila kung unsa kini, ug ang tanan mahitungod niini, ug ang Ginoo nga nagapanglihok mismo didto nga ginapakita nga atua Siya Mismo. Ug dayon, mismo didto sama kaganinang buntag, miabot didto ug gi-gipangita kadto nga Timaan sa matag tawo didto. Dayon, kamo man ang akong katawhan. Kamo kadtong akong gihigugma, ang mga niini ug sila nga nagapaminaw sa mga teyp, ug uban pa. Kung ingon-ana makita ninyo kung unsa nga pagka-desperado ako nga ginabutang ako niini.

⁶¹ Desperasyon. Ang mga ilhanan sa Iyang Pag-abot kinahanglan magahatud sa matag miyembro ni Cristo ngadto sa desperasyon karon, mahitungod sa atong mga kalag, mahitungod sa atong—atong—atong kapaingnan pagkahuman dinhi. Bueno, unsa ma’y atong kapuslanan kon maangkon man

nato ang tibuok kalibutan? Unsa man kita, para sa unsa man nga nagakinabuhi kita? Para sa unsa man nga nagatrabaho ka? Para sa unsa man nga nagakaon ka? Para sa unsa man nga nagapanglimbasog ka? Aron mabuhi. Para sa unsa man ang imong pagkinabuhi? Aron mamatay. Ug dili ka takus nga mabuhi hangtud nga takus kang mamatay. Matuod kana.

⁶² Ug makita nato ang daghan kaayong mga milagro sa pagpang-ayo, angay kining magbutang kanato sa desperasyon.

⁶³ Kung kanang gamay nga batang lalaki . . . Nagalantaw ba ako kang Mrs. Peckinpauugh karon? Si Mrs. Peckinpauugh ba kini? Ikaw ba kadtong may dala nga batang lalaki dinhi, ingon-ana o lahi kaha? Aba, ania mismo dinhi ang maong babaye nga akong gihisgotan. Nahitabo lang nga milantaw ako dinha ug nakita siya.

⁶⁴ Karon kung mahimo kana sa Dios alang nianang gamay nga batang lalaki, angay kini nga mohatud kaninyo ngadto sa desperasyon.

⁶⁵ Usa ka lalaki nga taga-New Albany, mahimong ania siya karong gabhiona. Usa siya ka higala sa akong Igsoong Roberson. May usa ka batang lalaki dinhi. Nagtoo ko nga ang iyang asawa adunay kanser kaniadto ug naayo na. Ug—ug karon, ang maong gamay nga bata adunay asthma nga grabe na gyud hangtud nga anaa na siya sa dili-maayo nga kahintang. Ang maong gamay nga bata, halos nagka-kanser na ang iyang tutunlan, mismo. Kita n'yo? Ug dayon gidala niya ang maong batang lalaki, oo, makita ko nga gipataas ang iyang kamot diha sa likod, dinha sa likod, giampo na kaganinang buntag, nakita n'yo.

⁶⁶ Desperasyon! Sa diha nga ang asawa niini halos nang mamatay tungod sa kanser, nasayod siya nga mahimo sa Dios nga ayohon kini. Ug kung mahimo sa Dios nga ayohon ang asawa, mahimo usab nga ayohon sa Dios ang mao nga bata. Ug kini ang nagahatud niini ngadto sa desperasyon nga kahintang. Kita n'yo? Kinahanglan kamong moduol; ug sa diha nga desperado na kamo, kung ingon-ana pagapatalinghugan kamo sa Dios. Apan kung tapolan kamo, walay kabilinggan sa inyo kung buhaton ba Niya o dili, bueno, kung ingon-ana lahi na kana. Moingon kamo nga may kabilinggan sa inyo, apan nagkinahanglan kini og desperasyon aron mahimo kini.

⁶⁷ Nagatoo ako nga ang hinungdan nga wala kita'y desperasyon tungod nga kini kulang sa gugma, sa Dios, ang gugma nga iya sa Dios. Nagatoo ako nga ang gugma nga iya sa Dios ang nagahatud og desperasyon. Kung ang Dios anaa kaninyo, ang Timaan nga anaa sa sulod ninyo, ug makita ninyo ang mga kahintang sa panahon, ug ang mga tawo nga nagaubog sa kasal-anan sa paagi nga ginahimo nila, magahatud kini kaninyo sa desperasyon. Nagatoo ako nga mamahimong ingon niana gayud.

68 Karon klaro nga ginaingon sa Pulong, kung gusto ninyong isulat kini, sa Mga Taga-Galacia 5:6, nga, “Ang pagtoo nagabuhat pinaagi sa gugma.” Kita n’yo? “Ang pagtoo nagabuhat pinaagi sa gugma.” Ug ang paagi lamang nga magkaaduna kamo og pagtoo, maoy magkaaduna usâ og gugma. Tungod kay, human niining tanan, ang pagtoo maoy pangpadasig sa gugma. Pangpadasig, kana maoy eksakto kung unsa—kung unsa ang gugma. Usa kini ka pangpadasig sa gugma. Karon, kamo, kung wala kamo’y gugma, dili kamo mahimong magkaaduna og pagtoo. Kita n’yo?

69 Unsaon man nimo sa pagkaaduna og pagtoo sa imong asawa kung wala nimo siya gihigugma? Kana ang sa *phileo*. Karon unsa na man ang *agapao*, ngadto sa Dios? Unsaon man sa pagkahitabo niini kung wala nimo gihigugma ang Dios?

Kung miingon ka nga gihigugma nimo ang imong asawa, ug wala mo gayud siya gisultihan bahin niini, ug wala man lang milingkod ug higugmaon siya, gipahayag kini kaniya, nga halukan siya, gakuson siya, ug sultihan siya nga siya mao ang pinakamaayong tigluto sa tibuok nasud, tanan nang butang nga nahibaloan mo, ug kung daw sa unsa siya katahum, ug kung daw sa unsa mo siya gihigugma; kung wala mo kana ginabuhat, dili gayud siya mahibalo niini. Ingon niana kini. Kung gihigugma mo gayud siya, ginapahayag mo kini.

70 Sa ingon niana nga paagi nato ginabuhat kini ngadto sa Dios. Sa diha nga nahigugma kita Kaniya, ato Siyang ginasultihan niini. Molingkod kita ug ato Siyang ginadayeg, ug ginasimba Siya. Ug, kita n’yo, ang gugma ang nagapahimo niana kanato.

71 Karon unsa kaha kung adunay usa ka butang nga gikinahanglan buhaton alang sa imong asawa? Aba, igahatud ka niini ngadto sa desperasyon aron mabuhat kini. Unsa kaha kung may tawong moingon nga adunay kanser ang imong asawa? Unsa kaha kung may tawong moingon nga ang imong—imong asawa adunay TB, ug mamatay na siya? Bisan pa niana, imong, imong—imong pagabuhaton ang bisan unsa mang butang. Kita n’yo, igahatud ka niini ngadto sa desperasyon.

72 Ug ingon niana ra nga butang kini. Kinahanglan nga aduna usâ kita’y gugma sa dili pa kita magkaaduna og pagtoo. Ug ang pagtoo. . . Pag-aduna kita og tinuod nga gugma, unsa man ang ginabuhat niini? Ginadala niini ang atong pagtoo paingon didto sa natad mismo sa panggubatan para sa Dios. Kita n’yo? Ang tinuod nga diosnon nga gugma para sa Dios ug para sa Iyang Pulong ug para sa Iyang katawhan, ang magahatud sa pagtoo paingon didto. Manggunit gayud ang gugma sa pagtoo, ug basta nga, “Ari na mo, adto na ta!” Ug atua na kini dayon, tungod kay ingon niana ang ginabuhat sa gugma.

73 Juan 14:23, nag-ingon si Jesus, “Kung kinsa ang nahigugma Kanako, magabantay siya sa Akong mga Pulong.” Karon dili ninyo mahimong bantayan ang Iyang mga Pulong kung wala

kamo'y pagtoo sa kung unsay Iyang giingon. Busa, nakita n'yo, kung nahigugma siya sa Dios, kung ingon-ana ginabantayan niya ang Pulong sa Dios. Kung miingon Siya, "Ako mao ang Ginoo nga nag-ayo kanimo," ginatooan niya kana. Ang gugma ang nagpatoo niini kaniya, tungod kay ang gugma maoy nagapatigbabaw sa tanan. "Kung ako magasulti sa mga dila sa tawo ug sa mga Manolunda, nga walay gugma, wala kini'g pulos, kita n'yo. Bisan pa nga aduna ko'y pagtoo nga mabalhin ang mga bukid, ug walay gugma, wala kini kapuslanan." Gugma ang nagapatigbabaw sa tanan, tungod kay ang Dios gugma, usa ka Dios sa gugma. Karon, oo, sir! Kung miingon si Jesus, "Kung kinsa ang nahigugma Kanako, pagabantayan niya ang Akong mga Pulong."

⁷⁴ Nahibalo kita nga matuod nga tagbuon gayud sa Dios ang usa ka desperado na nga kalag. Karon, nahibalo na kitang tanan niana. Apan sa kasagaran nagkinahanglan kini og usa ka butang aron nga itukmod kita ngadto niana, ngadto nianang mawad-an og paglaum, nianang desperasyon. Nagkinahanglan kini og usa ka butang aron mahimo kini.

⁷⁵ Makita nato, diha sa Santiago 5:15, nga nag-ingon ang Biblia niana. "Ang masangputon og mainiton," desperasyon kana, "ang masangputon og mainiton nga pag-ampo sa usa ka matarung nga tawo daku'g kahimoan. Pag ang usa ka matarung nga tawo, usa ka maayo nga tawo, maanaa sa pagtuaw," o pagbiyahe sa kalag, pagkahingawa, hain man niining usa. Ako—siguro "pagbiyahe" maoy mas maayo nga pagkasulti. Pagkahingawa, o pagbiyahe, hain man niining usa nga gusto ninyong itawag niini. Apan sa diha nga ang—ang—ang kalag maanaa sa—sa desperasyon, sa pagkahingawa, ang malampuson og mainiton nga pag-ampo sa usa ka tawo nga makapakita og Timaan, may mabuhat kini nga usa ka butang. Kita n'yo?

⁷⁶ Himatikdi kung unsa usab ang giingon sa Biblia dinhi, sa Santiago 16, 5:16, miingon, kung . . . "Ginasugid ang atong mga sala," nagapatul-id, nagapangandam alang niini, "isugid ang atong mga sala sa usa'g usa." Ingong nga walay—walay kasalanan . . . Nagahangyo sa mga tawo nga mag-ampo alang kanimo, magsinugiray sa atong mga sala sa usa'g usa, ug nagaampo para sa usa'g usa. Kana. Nga may gugma, gugma, nga aduna ko'y pagsalig nga mahimo kong isugid kanimo ang atong sala; ug mahimo usab nimo nga isugid kanako ang imong sala. Ug igo akong nahigugma kanimo nga iampo ko ikaw, ug iampo mo ako; ug magpadayon kita niini, pinaagi sa malampuson og mainiton nga pag-ampo, hangtud nga tubagon kini. Kana'y, desperasyon kana. Ingong niana kinahanglan ang anaa kanato sa tanang panahon.

⁷⁷ Atong hisgotan ang pipila ka Makasulatanong mga ehemplo niana, kung unsay nahitabo, karon, alang sa uban, sa mga kinse minutos, kon itugot sa Ginoo.

⁷⁸ Si Jacob, usa siya ka tawo, una usa siya ka medyo . . . daw sa usa ka walay libog nga bata. Gihunahuna niya diha sa kaugalingon niyang hunahuna nga nasayod siya nga kadtong pagkapanganay nagkahulogan kini og tanan na nga butang para kaniya, ug dili igsapayan kaniya kung sa unsa man nga paagi niyang maangkon kini, basta lang nga makuha niya kini. Ug human nga nakuha niya kini, nagdahum siya nga okey na ang tanan, tungod kay anaa na kaniya ang pagkapanganay. Abi niya nga okey na ang maong butang. Miduol siya ngadto sa iyang igsoong lalaki sa diha nga gutom kini, nga gikan pa sa kapatagan, nga gikan sa pagbantay sa mga baka ug sa pagpangayam og mga lagsaw. Ug ang iyang igsoong lalaki, kini—nagkinahanglan kini og usa ka dakung kulon sa sinabawan, sa lasangnon nga mga gisantes ug—ug ingon—anang mga butang. Mahimong matintal gayud pag ang tawo gutom, human nga naglakaw tibuk adlaw. Ug miingon ang iyang igsoon, “Daw sa makuyapan na ako. Hatagi ako og pipila niini.”

Ug miingon siya, “Bueno, akong . . . kung manumpa ka kanako nga maako na ang pagkapanganay.” Kita n’yo? Dili niya igsapayan kung giunsa man niya pagbuhat kadto, aron lang nga maangkon kadto. Ug gihunahuna niya, nga sa dihang nakuha niya ang pagkapanganay, mao na kadto.

⁷⁹ Pentecostes, dinha ka napakyas! Nagdahum ka nga tungod natawo ka sa Espiritu, natawo sa Espiritu sa Dios, ang Pagkapanganay, mao na kadto. Apan nagasugod pa lang kini. Mahinumduman ninyo diha sa mensahe nga—nga *Kaniya Magpatalinghug Kamo*, kung unsa nga ang bata, human nga natawo kini sa pamilya, nahimong maoy anak nga lalaki. Aduna kini og mga katungod sa pagkapanganay, apan kinahanglan nga mapamatud-an kini, binansay nga anak. Ug dayon kung dili kini mapamatud-an ingon nga dili usa ka masinugtanon nga anak ngadto sa kabubut-on sa amahan, nan kinahanglan nga, bueno, wala niini naangkon ang—ang . . . dili mao ang . . . mamahimong manununod. Wala kini may gipanunod og bisan unsa man, bisan pa nga usa kini ka anak nga lalaki, apan wala kini may gipanunod og bisan unsa man kung wala siya’y kaikag diha sa mga buluhaton sa amahan.

⁸⁰ Ug busa sa diha nga miabot ang Espiritu Santo dinha sa mga tawong Pentecostal ug misugod sila sa pagbalik sa mga gasa ug sa mga butang nga atua kaniadto sa iglesia; nagdahum sila, nga tungod natawo sila diha sa Espiritu, nga mao na kadto. Apan, nakita n’yo, aduna og usa ka pagpawestwesto sa anak. Ug human nga kini nga anak mapamatud-an ingon nga usa gayud ka tinuod nga anak, nan ginadala siya didto sa usa ka dayag nga lugar, ug dayon ipaandam, ug bistihan, ug palingkuron didto; ug dayon adunay usa ka pagpawestwesto sa maong anak, nga manununod siya sa tanan-tanan nga aduna ang amahan.

⁸¹ Mao usab ang gibuhat sa Dios sa Iyang Anak didto sa Bukid sa Pagkausab sa Dagway. Gilukopan Siya kaniadto sa . . . o sa usa ka panganud, ug nausab ang dagway, ug ang Iyang bisti misidlak nga sama sa adlaw, ug usa ka tingog ang miingon, “Kini mao ang Akong Anak nga Hinigugma nga Kaniya may kalipay Ako.” Si Moises ug ang kasugoan napakyas. Ug kini mao Siya, “Kaniya magpatalinghug kamo.” Gipuwesto Siya niadto. Kita n’yo?

⁸² Karon nagdahum si Jacob, tungod nga aduna na kaniya ang pagkapanganay, nga ang tanan okey na.

Mao usab ang mga tawong Pentecostal, ug misugod sila pag-organisa, ang—ang oneness, threeness, ug mga trinitarian, ug tanan na nga matang sa mga organisasyon, ug nagpakiglantugi ug nagbinirahay sa usa’g usa, nga nagpamatuod nga walay Timaan nga makita. Pagkamadinauton, kasina, pagbahinbahin, kita n’yo, apan sa ingon niana kini midangat.

⁸³ Karon, kita n’yo, mao usab ang pagdahum ni Jacob. Apan sa kahadlok, usa niadto ka gabii, sa kaugalingon niyang kinabuhi, miabot kaniya ang desperasyon, sa dihang gihunahuna niya nga, “Sa tabok lang didto nianang suba, nagahulat ang igsoon kong lalaki aron patyon ako. Buhaton niya gayud kini.” Kita n’yo, ang pagkapanganay nga iyang naangkon, mao ang butang nga mamahimong hinungdan sa iyang kamatayon.

Ug usahay kanang mismong butang nga imong ginadawat, sama sa Balaang Espiritu, mao gyud Kini, ug nga natawo na pag-usab diha sa Espiritu, kung dili kamo magbantay, kanang mao ra nga butang ang maoy magahukom kaninyo sa katapusan. Husto kana. Ang mismong mga tubig nga nagluwas kang Noe, ang mihukom sa kalibutan kaniadto. Ang butang nga—nga inyong ginatawag nga panatisismo mamahimo ang mao mismong butang nga magakondena kaninyo sa katapusan niining panaw.

⁸⁴ Karon nasayod si Jacob kaniadto nga ang iyang kinabuhi nagakahaduol na ngadto sa katapusan. Aduna siya’y mensahero nga miabot nga misulti kaniya nga ang iyang igsoon, uban sa upat ka gatus nga armadong mga kalalaken-an, nagasingabot na aron makig-atubang kaniya, nasayran nga kini—kini nagapadulong na. Miabot kaniya ang kahadlok. Nagpadala siya og tawo nga nag-una nga may dalang toro, mga baka, ug karnero aron sa pagtanyag kang Esau og halad-sa-pakigdait. Dayon, human niana, nagpaadto siya og usa na usab ka panon nga may dala og dugang nga mga butang. Dayon nagpaadto siya og usa na usab nga panon dala ang dugang nga mga butang, sa pagpaninguha nga tagbuon usâ si Esau, aron mapahupay ang kapungot niini. Dayon nahunahunaan niya, “Dili kana makapapugong kaniya, tungod tingali nga labi pa siyang dato kay kanako. Dili niya kini kinahanglan.” Dayon gikuha niya ang iyang mga asawa ug ang gagmay niyang mga anak, ug

gipahatud kini sila didto, aron nga makita ni Esau kining gamay'ng mga bata ug ang mga asawa ni Jacob. Ug sigurado nga ang kaugalingon niyang pag-umangkon nga mga babaye ug mga lalaki, dili niya kini sila pamatyon. Dayon, iyang, dili niya kadto sa gihapon mahimo. Nasayod ang Dios kung unsaon Niya ipahiduol ang tawo. Mitabok si Jacob sa sapa. Didto giluhod ni Jacob ang iyang mga tuhod.

Kabalo mo, siya kaniadto medyo usa ka tawong tikasan, sa wala pa niana. Pasayloa ako sa maong sinultihan, apan medyo usa siya ka . . . Usa siya ka Jacob. Ang *Jacob* nagakahulogan og “usa ka maglilimbong,” ug ingon niana siya kaniadto. Apan adunay usa ka butang nga kinahanglan mahitabo kaniya. Didto sa desperasyon, didto kon diin anaa na sa iyang atubangan ang kamatayon . . .

⁸⁵ Mahimong adunay mga kalalaken-an ug kababayen-an nga ania dinhi karong gabhiona, nga, ang kamatayon anaa na mismo sa inyong atubangan. Ug ang paagi lamang nga inyong mahimo aron nga maangkon ang maong butang nga inyong gitinguha, mao ang pagduol nga desperado kaayo. “Kinahanglan kong maangkon kini, karong gabhiona. Kinahanglan nga makuha ko kini karon, kay kon dili impas gyud ako. Ulahi na kaayo pag-ugma pa. Kinahanglan ko nga maangkon kini karon!”

Pagmoampo kamo alang sa baustimo sa Balaang Espiritu, ang Timaan, ayaw pag-ingon, “Bueno, karon moduol ako didto ug sulayan. Ginoo, ako, medyo nakapoy ako.” Oh, kalooy man, pagpabilin na lang sa imong lingkuranan! Ayaw gayud—ayaw pagpabilin magpaalig-alig. Kung nagaduol kamo, nga nagaingon, “Moagi ako sa maong linya sa igaampo; pabutangan og lana ang akong ulo, tan-awon ko kung makahatag kaha kini og unsa man nga kaayohan kanako,” maayo pa nga magpabilin ka na lang kung asa ka naglingkod. Hangtud nga miabot kamo nianang punto, hangtud nga ang tibuok iglesia nagaabot sa nianang punto, nga kini tali na sa kamatayon ug kinabuhi, nga kinahanglan gayud nga maangkon ninyo Kini karon o kon dili mamatay kamo, kung ingon-ana magapanglihok ang Dios diha sa maong esena. Nagkinahanglan kini og desperasyon aron nga mahatud ang Dios ngadto sa maong esena.

⁸⁶ Mihilak si Jacob nga wala pa niya nabuhat kaniadto. Desperado kaayo siyang mituaw hangtud nga nagunitan niya ang Dios. Ug sa diha nga nahimo niya, nakigbugno siya; dili sulod sa kinse minutos. Nakigbugno siya aron nga mahipabilin Siya, diha sa iyang kalag, tibuok gabii; ug sa gihapon nasayod siya nga wala pa niya naangkon ang panalangin, ug nahimo niya nga padayon ang paggunit hangtud nga miabot ang panalangin. Desperado kaayo siyang nakigbugno hangtud nga miabot ang panalangin. Dayon, sa diha nga nakita niyang . . . hangtud miabot ang Dios sa maong esena. Ug dayon, diha sa

pagkadesperado, “Dili gyud nako Ikaw buhian,” sa diha nga sugod na niyang nabati nga nagaabot na kaniya ang panalangin.

Daghang mga tawo ang nagaingon, “Himaya sa Dios, ania na kini kanako karon.” Tan-awa nalimbongan gayud. Oo! Adunay moingon, “Oh, pagkamaayo gayud sa akong gibati, Igsoong Branham, miadto ako didto ug nag-ampo. Oh, miabot kanako ang pagpangurog.” Ug mahimo nga Dios kadto. “Nakakita ako og usa ka dakung kahayag sa atubangan ko.” Mahimo nga ang Dios kadto sa gihapon, apan dili ingon niana ang ginahisgotan ko.

⁸⁷ Nag-ingon ang Biblia, diha sa Mga Hebreohanon sa ika-6 nga kapitulo, “Nagaabot ang ulan ngadto sa mga matarung ug sa mga dili-matarung, pareho ra.” Karon, mokuha ka og trigo, ug mokuha og mga bunglayan, ug itanum sila didto sa umahan. Ug ang ulan sa tinuod gipadala alang sa mga trigo, apan ang ulan nagaabot diha sa mga bunglayan mao usab sa mga trigo. Ug, ang ulan, ug ang mga bunglayan ingon gayud ka nalipay tungod sa ulan sama sa trigo, ug kini ang mao ra mismo nga ulan. Ang mismong Espiritu Santo mahimong mokunsad diha sa usa ka dili-magtotoo ug palihokon siya nga eksaktong sama gayud kung unsa maglihok ang usa ka magtotoo. Apan pinaagi sa ilang mga bunga mailhan sila; mao kana kung unsa ang akong ginahisgotan, kana mao ang Timaan. Ug si Da- . . .

⁸⁸ Ug si Jacob, diay, diha sa desperasyon, miingon siya, “Nasayod ko nga mabati ko Ikaw, nga ania Ka uban kanako, apan dili gyud nako Ikaw buhian.”

May tawo nga tan-aw niini okey ra, sa unang gamay lang nga sensasyon, manindog na sila ug maglukso-lukso, magdagandagan sa pasilyo, moingon, “Ania na Kini kanako, ania na Kini kanako, ania na Kini kanako.” Oh, dili. Huh-uh. Dili.

Nagpabilin si Jacob didto hangtud nga may butang nga nahitabo, kadto ang nagpalakaw kaniya nga lahi na, naghimo kaniya nga lahi na nga tawo, tungod kay nagpabilin siya didto hangtud nga nahitabo kadto. Ug nahimo niyang . . . Nag-ingon ang Biblia, “Nanggunit siya hangtud nga nagmadaugon siya.” Unsaon man sa tawo pagpanaug sa Dios? Apan mahimo ninyo kini. Mahimo ninyo kini. Mahimong modaog ang usa ka tawo sa Dios.

⁸⁹ Adunay usa ka tawo usa ka higayon kaniadto nga ginganlan og Ezechias, nga giingnan sa propeta, “MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO, mamatay ka.” Giatubang ni Ezechias ang iyang nawong ngadto sa bongbong, ug diha sa desperasyon midangoyngoy siya, “Ginoo, tagda ako. Milakaw ako sa Imong atubangan nga hingpit ang kasingkasing, ug kinahanglan ko ang dugang pa nga kinse ka tuig,” human nga gisultihan na siya sa Dios nga usa ka butang ang mahitabo kaniya, nga mamatay na

siya. Ug, sa desperasyon, gibag-o niya ang programa sa Dios. Desperasyon, bisan pa nga, mihilak gayud siya og ayo diha sa desperasyon.

⁹⁰ Mipabilin didto si Jacob hangtud nga miabot ang panalangin, ug gibag-o ang iyang ngalan gikan sa “usa ka maglilimbong” ngadto sa “usa ka prinsipie uban sa Dios.” Bisana ang nasud gihinganlan sa iyang ngalan. Oo, sir! Unsa man kadto? Ingon niadto ang mga resulta tungod nga nahimo siyang desperado sa maong butang. Ug pagkasunod nga adlaw sa diha nga gitagbo niya si Esau, wala siya nagkinahanglan og mga bantay. Miadto siya mismo didto ug gitagbo siya. Kita n’yo? Ngano man? Mipaingon siya diha sa desperasyon hangtud nga naangkon niya ang kasiguradohan.

Ug mamahimo kamong desperado hangtud nga maangkon ninyo ang kasiguradohan. Kung dili, ayaw gayud bisan man lang pagduol aron maiampo. Ayaw gayud bisan man lang pagduol sa altar. Hulata hangtud nga kini tali na sa kinabuhi ug kamatayon, para kanimo, kung ingon-ana adunay magakahitabo nga butang. Sigurado, desperasyon!

⁹¹ Nahimong desperado si Ruth, usa ka higayon, sa diha nga nagatindog siya kaniadto uban kang Noemi. Mobalik kaha siya ngadto sa iyang mga kabanay, ngadto sa tanan nga iyang gimahal kaniadto, ug sa tanan nga iyang—iyang ginasimba kaniadto, sa iyang mga diosdios ug sa iyang mga kabanay, o mopabilin kaha siya kang Noemi? Unsa ba gayud ang iyang buhaton? Ug midangat siya diha sa desperasyon ug misinggit siya, “Kung asa ka moadto, moadto ako. Kung asa ka magpuyo, adto ako mopuyo. Kung asa ka mamatay, adto ako mamatay. Kung asa ka igalubong, didto ako ilubong...o didto ako igalubong. Ug ang imong Dios mamahimong akong Dios.” Tan-awa, desperado gayud! Gipanalanginan siya sa Dios, gihatagan siya og anak nga lalaki, si Obed. Kang Obed natawo si Jesse. Kang Jesse natawo, pinaagi kang Jesse, miabot si Jesus. Tungod, sa desperasyon!

⁹² Sama sa gamay’ng bigaon, nga si Rahab, desperado siya kaniadto. Nasayod siya nga atua na sa iyang atubangan ang kamatayon. Napailalum siya kaniadto sa paghukom. Ug nahimo siyang desperado, miingon, “Itago ko kamong mga espiya. Buhaton ko ang bisan unsang butang. Basta, manumpa kamo sa inyong Dios, ug nga magpabilin ang akong panimalay.” Tan-awa.

Miingon siya, “Akong...Kung ipakita mo kini nga timaan, mahimo kini.”

⁹³ Si Eliezer kaniadto nahimong desperado sa diha nga gipahamutang diha kaniya ang katungdanan sa pagpangita og pangasaw-onon para kang Isaac. Usa ka halangdon nga tawo si Eliezer nga taga-Damascus. Gikagustohan siya ni Abraham,

ug gisaligan siya ni Abraham sa pag-adto ug sa pagpangita og usa ka pangasaw-onon, usa ka hustong matang sa pangasaw-onon, para sa anak ni Abraham, si Isaac. Pinaagi niana magaabot si Cristo.

⁹⁴ Karon, si Eliezer, ingon nga usa ka tawong espirituhanon, nasayod kung unsay pasabot niini. Ang husto nga matang sa babayeng gikinahanglan nga—nga mamahimong asawa sa nianang lalaki. Ug unsaon man niya pagpili niini? Sa oras sa iyang desperasyon, sa dihang miabot siya didto sa maong siyudad, nag-ampo siya ug miingon, “Ginoong Dios!” Mao gyud kana ang butang. Sa diha nga desperado ka na, mag-ampo ka. “Ginoong Dios, tugoti nga ang unang dalaga nga mogawas ug magpainom og tubig sa mga kamelyo, ug painumon ako, mamahimong mao na.” Nag-ampo siya sa oras sa iyang desperasyon.

⁹⁵ Si Rebekah, ang matahum nga dalaga, miabot, gipainom ang mga kamelyo. Ug miingon si Eliezer niadtong tungora, “Dili ako ilangan sa akong pag-adto.” Kinahanglan ni Rebekah nga modangat sa punto nga magdesisyon kung mouban ba siya. Usa siya ka tipo sa Pangasaw-onon. Siya ba’y—mouban ba siya ug makigminyo sa usa ka lalaki nga wala pa gayud niya nakita? Karon, usa kana ka dakung butang. Wala pa gayud niya kini nakita, bisan pa man nga nakadungog lang siya pinaagi sa alagad niini.

⁹⁶ Usa kana ka tipo sa Pangasaw-onon. Wala pa gayud ninyo nakita si Cristo. Apan nadungog na ninyo, pinaagi sa Iyang mga alagad, kung unsa Siya. Inyong gipangbaligya ang tanan, gipangbiyaan ang inyong mga balay, tanan nang uban pang butang nga gikinahanglan, aron moadto’g makaplagan Siya. Karon himatikdi, ug nagdesisyon siya, usa ka tipo sa Pangasaw-onon, gibiyaan ang denominasyonhon niyang balay, kita n’yo, aron moadto.

⁹⁷ Si Jonah, nga gitambog pagawas sa barko sa panahon sa bagyo, didto sa kahiladman sa dagat, sulod sa tiyan sa balyena. Ang tanan nang paglaum nga makalingkawas wala na. Apan nahitabo nga misulod sa iyang hunahuna nga si Solomon kaniadto, niadtong paghalad sa templo, miingon, “Ginoo, kung ang katawhan mahiadto sa mga kalisdanan kon asa man, ug moatubang sila paingon niining templo ug mag-ampo, dungga kon ingon-ana.” Ug sa pagbali-balintong niya didto sulod sa tiyan sa balyena, nahimo niyang magluhod, mahunahuna ko lang, nga naligo siya sa mga suka sa balyena.

Didto sa desperasyon nag-ampo siya. Ug sulod niadto, nga desperado; pipila lang ka pagginhawa sa oxygen ang aduna siya sulod niadtong tiyan sa balyena. Ug sa pipila niining mga pagginhawa nga iyang makuha, tingali wala siya nahibalo kung asa na siya nagaatubang, ug miingon, “Ginoo, nagatoo ako nga

pahitaas akong nagalantaw paingon sa Imong templo.” Ug sulod sa pipila na lang ka mga pagginhawa, sa pagka-desperado, miampo, ilalum niadtong mga sirkumstasiya. Wala pa gayud niya nabuhat kadto, apan desperado na siya. Miampo siya, ug gitipigan siya sa Dios aron mabuhi sulod sa tulo ka mga adlaw ug gabii, ug gipalingkawas siya ngadto sa lugar nga pagahaturan niya sa iyang mensahe. Desperasyon!

⁹⁸ Si Hannah, usa ka dili na makapanganak nga babaye diha sa Biblia, nangandoy siya og usa ka anak nga lalaki, ug nagpuasa siya para sa maong anak nga lalaki. Ug nagpuasa siya ug nag-ampo hangtud nga bisan ang sacerdote didto sa templo nagdahum nga nahubog kini. Atua siya sa ingon ka pagka-desperado! Nga ang uban sa mga kababayan-an nagapamantay kung unsa nga matang sa bonete ang ginasul-ob sa uban; ug kabalo na mo kung unsa kini; ug ginatan-aw sa usa kung unsa nga matang sa mga sinina ang ilang ginasul-ob, ug istoryahan ang mga butang nga nagakahitabo sa umahan. Apan dili si Hannah; milakaw siya mismo sa tunga niadtong kadaghanan ug miadto sa altar. Nagpuasa siya. Gusto niyang matangtang ang iyang kaulawan.

Daw sa unsa kini ka lahi sa karon. Halos usa na kini ka kaulawan ang magkaaduna og anak. Kini kaniadto maoy—maoy usa ka kaulawan ang dili magkaaduna og usa.

Ug miluhod siya. Ug wala niya gayud nahimatikdan ang kadungganon sa templo. Wala niya gayud nahimatikdan ang talahurong pari sa diha nga migawas kini didto. Atua siya sa ingon nga kahingawa hangtud nga nagsige na tulo ang iyang mga luha sa iyang aping, ug nagahilak siya kaniadto, diha sa desperasyon, “Oh Ginoong Dios, hatagi ako og anak nga lalaki. Hatagi ako og anak nga lalaki!”

⁹⁹ Ug, himatikdi, dili siya hakug. Sa gidungog siya sa Dios, ug gitubag ang iyang pag-ampo ug gihatagan siya og usa ka anak nga lalaki, gihatag niya kini balik ngadto sa Dios. Ug tungod nga andam siya nga dili hakogan human nga gitubag sa Dios ang iyang pag-ampo, usa ka propeta ang gihatag Niya kaniya. Oh, usa kadto ka dugang nga panalangin. Oh, puno Siya gayud sa mga niini, niadtong medyo dugang nga mga butang nga Iyang ginahatag. Dili nga usa lang ka anak nga lalaki, kondili usa ka propeta. Ug wala pa kaniadto og dayag nga panan-awon sulod sa daghan, daghang mga katuigan, sa Israel. Si Samuel, ang unang propeta, sulod sa daghan, daghang mga tuig, tungod nga usa ka inahan ang nahimong desperado; nga dili siya kaniadto mahimong magkaaduna og mga anak, ug lagpas na siya sa edad sa pagpanganak, tingali saisenta, setenta na ka tuig ang katigulangon. Ug miampo siya diha sa pagka-desperado, nga kinahanglan magkaaduna gayud siya og niini nga anak! Unsa man kadto? Nakigsulti ang Dios kaniya, sa walay pagduhaduha.

¹⁰⁰ Dili ka mamahimong magka-desperado hangtud nga nagapakigsulti ang Dios kanimo. Oh, Iglesia, pagtindog ug tay-oga ang inyong kaugalingon! Kusia ang inyong mga konsensiya, pukawa ang inyong kaugalingon, sa niining panahon! Kinahanglan nga mamahimo kitang desperado, o mamatay! Adunay butang nga nagasingabot gikan sa Ginoo! Nahibalo ako niini ingon nga MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Adunay butang nga nagasingabot, ug mas maayo nga mamahimo kitang desperado. Tali na kini sa Kinabuhi ug kamatayon. Magalabay kini kanato ug dili nato makita kini.

¹⁰¹ Tungod nga wala siya kaniadto nagmahakugon, usa ka propeta ang gihatag kaniya.

¹⁰² Ang Sunamitanhon nga babaye adunay usa ka batang lalaki nga gikasultihan sa propeta og Pulong sa Ginoo kaniadto, bisan pa nga ang maong babaye tigulang na ug ang iyang bana tigulang na usab. Wala sila kaniadto og mga anak, apan buutan kaayo siya sa niining—niining propeta. Ug nasayod siya nga usa kini ka tawo sa Dios. Nailá niya nga kini siya halangdon, usa ka matinuoron nga tawo. Moanha kini sa balay, nga wala dinha ang iyang bana, ug unsa pa man. Usa kini ka balaan nga tawo. Makita nila nga siya usa ka halangdon tawo. Nakita niya siya nga nagapamuhat og mga ilhanan ug mga katingalahan. Nadungog niya siya nga nagasulti og mga butang nga nagakahitabo. Usa siya ka halangdon, balaang tawo.

Giingnan sa maong babaye ang iyang bana, “nailá ko nga kining tawhana nga nagapasilung kanato maoy usa ka balaang tawo.” Ang maong asawa sa panimalay, nasayod nga usa kini ka halangdong tawo. Ug nagtukod siya og usa ka gamay nga balay didto para kaniya, aron nga dili kini maulawan. Mahimo kining mohapit sa diha nga gusto niya, ug uban pa. Nagbutang siya og usa—usa ka gamay nga higdaanan didto, ug usa—ug usa ka pitsel sa tubig, ug uban pa, aron nga makapanghugas kini sa iyang kaugalingon, ug nga adunay mainom. Ug magpadala siya tingali og katabang didto, o usa ka tawo, tinugyanan niya sa balay, nga dala—nga may dala og pipila ka pagkaon aron mapakaon kini, ug moagi ug mohatag katahuran nianang—nianang adlaw kaniya, o ingon niana.

¹⁰³ Ug, busa, sa diha nga nakita ni Elias kini nga kaayo nga gibuhat kaniya. Ug nahisulat na nga, “Kung unsa man ang inyong ginabuhat ngadto sa Akong labing mga gagmay, ginabuhat ninyo kini Kanako.” Busa nakita kana sa maong babaye, ginatahod sa maong babaye ang Dios sa diha nga gitahod niya kini nga propeta, ingon nga nakita niya ang Dios sa maong propeta. Ug, busa, wala siya’y gitinguha og bisan unsa man tungod niini. Wala sa iyang kasingkasing ang para sa kung unsa man nga butang. Gibuhat niya lang kadto tungod kay nahigugma siya sa Dios. Wala niya kadto gibuhat para sa kung unsa man nga panalangin. Basta gibuhat niya lang kadto.

¹⁰⁴ Karon, karon miingon si Elias, “Adtoi ug pangutan-a siya, magpakigsulti ba ako sa hari para kaniya? Usa ako personal nga higala niini. O, sa punoang kapitan, ako—kaila ko siya kaayo. Aduna ma’y pabor, usa ka butang nga mahimo ko para kaniya, gusto kong hatagan siya og usa ka butang tungod sa iyang gipangbuhat kanako. Iyang—iya akong gipakaon. Gipatulog niya ako sa mga higdaanan. Ug—ug siya nahimong buutan kaayo kanako. Karon unsa kaha ang mahimo kong buhaton?”

Miingon ang babaye, “Wala, magapuyo lang ako uban sa akong mga kabanay. Kami—okey na kami. Aduna kami og panginabuhian, ug kana lang. Wala kami og unsa man nga panginahanglan.”

Ug miingon si Gehazi kang Elias, “Apan wala man siya’y mga anak.”

¹⁰⁵ Wala pa man kini nakita ni Gehazi, walay duda nga nakakita na ang maong propeta og usa ka panan-awon, kay miingon siya, “MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Adtoi ug sultihi siya, nga sa gikataganang panahon, o sa hustong panahon, usa ka tuig gikan karon, magagakus siya og usa ka anak nga lalaki.”

¹⁰⁶ Ug natawo ang maong anak nga lalaki. Sa diha nga mga dose na siya ka tuig ang panuigon . . . Daw sa unsa ka gihigugma sa niadtong tigulang na nga magtiayon kadtong gamay nga bata, ang bugtong nilang anak. Ug usa ka adlaw sa diha nga nagagarab siya og mga trigo, uban sa iyang papa. Siguradong mga kaudtohon na kadto sa adlaw, nalipong siya tungod sa kainit, sa pagtoo ko, tungod kay misugod siya sa pagsinggit, “Ang ulo ko.” Migrabe siya ug nagkagrabe pa. Gikinahanglan sa iyang papa nga kuhaon siya gikan sa maong umahan, ug ingon na kadto ka grabe na nga ka kahimtang, nga nagpasugo siya og usa ka sulogoon, ug gidala ang maong bata pauli.

¹⁰⁷ Gikugos kini sa iyang inahan diha sa sabakan niini hangtud pagkahapon, ug namatay kini. Himatikdi, ang bugtong niyang anak, nga gihatag kaniya sa Ginoo, pinaagi sa pag-ampo ug saad sa usa ka propeta ug sa MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Nasayod siya nga adunay usa ka butang nga sayup kon asa man. Dili gayud kini mahimo. Unsa man nga gihatag na sa Dios kana nga anak ug iyang—iyang gihigugma na kadto nga bata? Bisan nga wala man niya kadto gipangayo. Tigulang na siya kaayo aron magkaaduna pa niadto. Gikinahanglan nga ang kamot sa Dios ang magpahayag niadto. Gisulti kadto sa usa ka tawo, sa propeta. Ug atua na kining bata sa nianang kahimtang, namatay, nga iyang bugtong anak.

Busa miingon siya sa sulogoon, “Montorahi ang mula alang kanako, ug sakay ka, ug ayaw paghunong. Kon aduna man magsulay nga magpahunong kanimo, ayaw pagsulti ni usa ka pulong, ug diretso kang magbiyahe paingon sa Bukid sa Carmel. Didto sa usa ka langub sa usa ka dapit, maghunong ka, aduna

didto ang usa ka alagad sa Labing Labaw nga Dios; ang maoy nagsulti kanako og, MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO, nga igapanganak ko ang maong bata. Gusto kong mahibaloan kon ngano nga gibuhat kini sa Dios.” Busa miingon kini. . . “Diretso ka lang ug ayaw na susiha kanang mula. Ipadagan lang kini sa ingon gayud ka paspas nga mahimo sa tanan nga anaa niini. Ipadagan gyud kini hangtud nga moabot ka didto.” Desperasyon!

¹⁰⁸ Ug mitindog si Elias nga propeta, milantaw, ug miingon, “Ania na nagapaanhi kanang Sunamitanhon, ug, siya, may problema siya. Gililong kini sa Dios kanako. Wala ako nakahibalo kung unsa kaha ang problema.” Miingon, “Adtoi, tagboa siya. Kinahanglan kong. . . Agpason nato. Aduna gyu’y problema.”

Miabot sa maong propeta ang desperasyon, desperasyon sa maong babaye. Kita n’yo, nagkatagboay sila; ang usa gustong mahibalo kung unsa ang Pulong sa Ginoo, ug ang usa usab wala nahibalo kung unsa ang Pulong sa Ginoo. Tan-awa. Ang usa gusto mahibalo niini, ug ang usa usab wala nahibalo niini. Gustong mahibaloan kini sa babaye, ug wala kini nahibaloan sa propeta. Miingon, “Gililong kini sa Dios kanako. Wala ko kabalo kung unsa ang isulti kaniya pag-abot niya dinhi.”

Busa halos miabot na ang maong babaye didto. Gipataas sa propeta ang iyang kamot, miingon siya, “Maayo lang ba tanan kanimo? Maayo lang ba ang tanan diha sa imong bana? Maayo lang ba ang tanan sa bata?”

¹⁰⁹ Karon, midangat na ang babaye ngadto sa kinatumyan sa iyang desperasyon. Miingon siya, “Ang tanan maayo!” Himaya! “Ang tanan maayo!” Human na ang iyang desperasyon. Nakita na niya ang alagad sa Ginoo. Kung wala pa si Elias didto, atua pa sa gihapon ang maong babaye sa desperasyon. Apan, nakita n’yo, atua gayud si Elias. Miingon ang babaye, “Ang tanan maayo!”

Naghunahuna si Eliseo, “Bueno, unsa na ang nagakahitabo karon?”

¹¹⁰ Busa midagan ang maong babaye ug miyukbo didto sa iyang tiil. Medyo talagsaon kadto, busa gipatindog siya ni Gehazi. Nag-ingon, “Pasagdi siya, ayaw kana buhata.” Ang ingon ni Elias ngadto sa iyang sulogoon, “Ayaw kana buhata. Pasagdi lang siya. Adunay problema. Gitago sa Dios kini kanako.” Gibutyag dayon sa babaye nga namatay ang iyang anak.

¹¹¹ Karon, ang propeta wala nakahibalo kung unsay iyang buhaton. Miingon siya, “Gehazi, kuhaa kining sungkod nga akong gigamit sa paglakaw.” Nasayod siya nga kung unsa man ang iyang nagunitan ginapanalanginan, tungod kay dili na siya kadto, Dios kadto nga atua kaniya. Nakaila siya kung kinsa siya. Nasayod siya nga siya usa ka propeta. Busa gipunit niya kini nga sungkod ug miingon, “Gehazi, kuhaa kini, ug adtoan

mo ug ipatong kini sa bata. Ug kung aduna ma'y makigsulti kanimo, ikaw magmahimong desperado. Ug ayaw pagpakig-kumusta kang kinsa man, ug ayaw tugoti nga . . . Padayon ka lang, dili ka makigsulti kang bisan kinsa man. Ipatong kini sa maong bata.”

¹¹² Apan, ang babaye, wala kadto nakapaundang sa iyang desperasyon. Wala kadto nakapatagbaw sa kung unsa ang hinungdan nga miadto siya didto. Miingon ang babaye, “Ingon nga ang Ginoong Dios buhi, ako—dili ako mobulag kanimo hangtud nga adtoan mo ang bata.”

¹¹³ Ug nahimong desperado si Elias. Ug ania siya nga nagalakaw na, didto sa dalan, siya ug ang maong babaye. Ug sa dihang miabot sila didto, ang . . . atua sa lagwerta ang tanang mga tawo, nga nagsiniyagit ug naghilaka. Ug gibuhat sa babaye ang pinaka-angay nga mahimo niyang buhaton. Gikuha niya ang maong bata ug gipahigda kini didto sa higdaanan kon diin naghigda kaniadto si Elias. Ingon kadto ka pareho lang sa iyang sungkod. Ug wala kini nagmata didto, busa dili magpulos ang maong butang. Gusto niyang hibaloan ang usa ka lahi nga butang.

¹¹⁴ Misulod ang propeta. Anaa karon siya sa desperasyon. Karon unsa man ang iyang pagabuhaton? Ug makita nato diha sa Biblia nga milakaw siya didto pabalik-balik, nga desperado na. “Wala na ko'y nahibaloan pa nga buhaton, Ginoo. Ania ako karon. Giingnan Mo ako nga isulti kana ngadto sa babaye, ug MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Ug eksaktong sa ingon nianang paagi ko kini gisulti kaniya, tungod kay gisulti Mo kanako. Karon, anaa siya dinha sa problema, ug wala ako kabalo kung unsay buhaton. Atua naghigda ang usa ka patay nga bata. Unsa ba ang mahimo kong buhaton, Ginoo?”

¹¹⁵ Walay pagduhaduha nga misulti ang Balaang Espiritu, “Kung anaa ang Dios kanimo, kung ingon-ana ipatong ang imong kaugalingon dinha sa bata.” Nahibaloan mo na lang, mihunong siya, midagan didto ug gipatong ang iyang mga kamot diha sa mga kamot sa bata, ang iyang ilong sa ilong niini, ang iyang ngabil ibabaw sa mga ngabil niini. Ug sa diha nga naipatong na niya ang iyang kaugalingon sa ibabaw niini, miatsi ang bata sa makapitong higayon. Human na ang desperasyon.

Nabuhi ang bata, tungod kay gitukmod sa desperasyon ang maong babaye ngadto sa propeta, ug gitukmod sa desperasyon ang maong propeta ngadto sa bata. Ug ang desperasyon nilang duha ang nagpaanha sa Dios ngadto sa maong esena. Pinaagi sa gugma nga iya sa Dios, ug gugma para sa iyang katawhan, ang maoy naghatud sa gugma sa Dios didto, ug nagtukmod sa pagtoo ngadto mismo sa natad sa panggubatan, ug nahimo ang maong buhat. Natapos ang problema. Amen! Mao na kana.

Ang desperasyon ang nakapahimo niini. Sigurado! Ayaw man sa maong babaye nga mobiya.

¹¹⁶ Naghunahuna kaniadto ang buta nga si Bartimeo nga labyan lang siya ni Jesus, naglingkod siya didto sa ganghaan, buta nga tigpalimos, para hatagan og limos. Ang unang butang nga mabal-an n'yo, nakadungog siya og kabanha; nagaagi kaniadto si Jesus. Miingon siya, "Kinsa man kanang nagaagi?" Gitulod siya sa usa ka tawo. Miingon siya, "Palihog, kung kinsa man, kinsa ba ang nagaagi?"

Ang usa kanila, bueno, usa tingali ka medyo babayeng sumusunod, ang nagsulti kaniya, miingon, "Sir, wala ka ba nakaila kung kinsa kanang nagaagi?"

"Wala. Nadungog kong nagaingon ang uban kanila, 'Aduna ma'y usa ka tibuok nga lubnganan sa patay nga mga tawo dinhi. Kung nagabanhaw ka og mga patay, pangbanhawa sila.' Usa lang kaha kini ka tigampalas o kinsa kaha?"

"Dili. Nadungog mo na ba kining Propeta nga taga-Galilea, kining batan-ong Propeta nga gitawag og Jesus nga Nazareton?"

"Wala."

"Bueno, kabalo ka, diha sa Biblia nagaingon kini diha sa atong mga kasulatan nga ang Anak ni David igapatungha aron maglingkod diha niini. Mao na kana Siya."

"Siya na ba kana? Siya ba kana, ug Siya na ba kanang nagaagi?"

Gitukmod siya sa desperasyon aron mosinggit, "Oh Jesus, Ikaw nga Anak ni David, kaloy-i ako!"

Ayaw ako labyi, Oh maloloy-on nga
Manluluwas

Dungga ang mapaubsanon kong pagtuaw;
Samtang nga Ikaw nagapanawag sa uban,
Ayaw gayud ako labyi.

"Oh Jesus!"

Miingon ang uban kanila, "Hilum! Banha kaayo ka."

¹¹⁷ Apan desperado siya niadto. Pagmakalabay Siya, mahimong dili na gayud siya magkaaduna og usa pa ka higayon. Mahimong kita usab; mahimong kini na ang ulahing gabii. Desperasyon! Misinggit siya, "Oh Jesus!" Bisan kinsa pa man ang misulti kaniya nga maghilum, misinggit siya sa gihapon, nga mas makusog pa. Sa diha nga gisultihan nila siya nga mohilum, gikusgan pa gani niya. Desperado siya. Walay tawong makapahunong kaniya. "Ikaw nga Anak ni David, kaloy-i ako!" Ug misinggit siya diha sa desperasyon.

¹¹⁸ Ug ang Anak sa Dios, nga dala ang mga kasal-anan sa kalibutan diha sa Iyang mga abaga, nga paingon niadto

sa Jerusalem aron igahalad, niadtong tungora mismo, ingon nga halad para sa kalibutan, mihunong sa Iyang paglakaw. Desperasyon, usa ka desperadong pagtuaw, ang mipahunong sa Anak sa Dios. Miingon, “Unsa ma’y gusto mong buhaton Ko para kanimo?” Oh!

Miingon, “Ginoo, nga makadawat unta nako ang akong igtatan-aw.”

Miingon, “Lakaw na, ang imong pagtoo nagluwas kanimo.”

Igo na kadto. Desperasyon! Sa diha nga magadawat na ang desperasyon og usa ka butang, kanang gamay’ng paghikap, sakmiton kini dayon sa pagtoo. Kita n’yo? Wala siya misulti, “Karon sa makadiyut lang, kadyut lang, hulat sâ dinha sa makadali, tan-awon ko kung makakita na kaha ako karon. Wala ko pa gayud sukad nakita ang akong mga kamot, sulod na sa daghang mga katuigan. Tan-awon nato kung makita ko na kaha kini. Wala pa man ko og unsa man nga makita.” Sa dihang misulti si Jesus, “Ang imong pagtoo nagluwas kanimo,” igo na kadto. Kadto lang ang gipangayo niya.

¹¹⁹ Nagatawag ang desperasyon para sa usa ka butang, ug sa diha nga ang maong butang, bisan unsa pa kini ka gamay, gidawat kini, ginatoohan kini mismo, tungod kay motamok ang pagtoo pagginatukmod kini sa desperasyon. Kita n’yo? Mosagol ang gugma dinha ug ginahatud kini ngadto niini. Desperasyon ang nagapahimo niini.

Nakuha dayon sa buta nga si Bartimeo ang panan-awon.

¹²⁰ Si Pedro, nabalaka gyud siya niadto, usa ka gabii didto sa dagat, sa miabot siya ngadto sa pagka-desperado. Ug misugod siya sa pagtuaw, “Aduna gyu’y butang nga sayup. Makita ko ang usa ka espiritu nga nagapaanhi, nagalakaw paduol kanako!” Halos malunod na niadto ang baroto. Miingon siya, “Kung Ikaw man kana, Ginoo, dapita ko nga moanha Kanimo sa tubig.” Ug migawas siya sa baroto ug misugod paglakaw; ug nahadlok siya sa dihang misugod siya’g lakaw, ug sugod na siyang palunod, ug nagka-desperado na. . . Bisan sayup man, diha sa pagpaninguha nga sundon ang mga sugo sa Dios, . . . Nagalaum ako nga nasabtan kana sa iglesia. Gibuhat lang sa maong tawo kung unsa ang gisulti sa Dios kaniya nga buhaton.

¹²¹ Karon, kamong mga Cristohanon karong gabhiona, ania kamo sa linya sa pangatungdanan, sa pagpaninguha nga sundon ang pagpanguna sa Balaang Espiritu; ug gisakmal kamo sa kanser, o ang—ang kamatayon misakmal kaninyo, usa ka kanser, tuberculosis, unsa man kini. Diha sa linya sa pangatungdanan, aduna kamo og pareho rang katungod nga aduna si Pedro kaniadto.

“Ginoo, luwasa ako, o mamatay ako.” Diha sa desperasyon mituaw siya, ug gitunol ang usa ka kamot ug gialsa siya. Aduna

kamo og mao ra nga butang. Apan misinggit siya, “Luwasa ako, Gino!”

Gidungog Niya ang desperado kong pagtuaw,
Gikan sa mga tubig gialsa ako, karon luwas na
ako. Kita n’yo?

122 Mao kana, sa diha nga ikaw magatu-aw!

123 Tingali kining babaye, inahan, unsa man siya, sa niining gamay nga batang lalaki, o usa ka apo na, o pag-umangkon, unsa pa man, mituaw sa pagka-desperado. Gidungog sa Dios.

124 Dayon makaplagan nato nga, sa nagakalunod na, gidungog siya sa Dios. Diha sa linya sa pangatungdanan, misugod siya sa pagkalunod. Napakyas siya. Bisan pa nga mapakyas ka, wala kini og unsa man nga kahilambigitan niini. Tanan kita nagakapakyas. Usa kita ka kapakyasan, sa sugod pa lang. Apan aduna kita og Usa nga ania karon nga kusgan ang kamot, Nga makahimo og pagtunol sa Iyang kamot kanato ug alsahon kita paibabaw sa tubig.

125 Kung nasayup man ikaw, usa ka babaye nga nakahimo og sayup, usa ka lalaki nga nakahimo og sayup, usa ka batan-ong lalaki o batan-ong babaye nga nakahimo og sayup; ayaw pagkalunod. Pagsinggit, nga desperado, “Gino, luwasa ako, kay kon dili mamatay ako!” Magmahimong desperado bahin niini. Pagadunggon kamo sa Dios. Kanunay Siyang nagapaminaw sa usa ka desperado na nga kalag. Mao kana ang ginapaningkamotan ko nga isulti kaninyo.

126 Ang atong minahal nga Ginoong Jesus, Siya Mismo, didto sa pinakagrabe nga natad sa panggubatan sa tibuok kalibutan, sa Gethsemane, mituaw Siya, nga desperado. Kinahanglan ba gayud Niya nga tangtangan ang mga kasal-anan sa kalibutan, o magpabilin lang Siya sa kalibutan uban sa Iyang minahal nga mga tinun-an, unsa ba’y gusto Niyang buhaton? Apan himatikdi ang Iyang pagkamapainubsanon sa diha nga gipaubos Niya ang Iyang Kaugalingon, “Dili matuman ang Akong kabubut-on kondili ang Imo,” gipaubos Niya ang Iyang Kaugalingon ngadto sa Pulong, ang gisaad nga Pulong sa Dios sa Langit.

Himatikdi, dayon, mipadayon pa Siya og dugang. Ug kung mipadayon pa Siya og dugang, unsa pa ka mas angay lang kanato nga magpadayon pa og dugang. Kita n’yo? Ug himatikdi, ang Kasulatan nagaingon dinhi, sa Lucas, nga mainiton gayud Siya nga nag-ampo. Igsoong lalaki, igsoong babaye, kung si Jesus kinahanglan gani nga mag-ampo nga mainiton gayud, unsa kaha ka labaw pa kanato nga mag-ampo og mainiton gayud. Kung si Cristo, ang Dios sa Langit, nga nahimong unod, gikinahanglan pa kaniadto nga mag-ampo sa mainiton gayud, kung ingon-ana unsa na kaha ka mas labaw pa kanato, ingon nga mga makasasala nga giluwás tungod sa grasya, ang mag-ampo sa mainiton gayud! Kung—kung ang pagdesisyon

naghatud sa Anak sa Dios ngadto sa pagka-desperado, unsa na kaha ang pagabuhaton niini kaninyo ug kanako? Kinahanglan nga desperado kaayo kita nga magtuaw.

¹²⁷ Ang Dios, sa niining kaulahiang mga adlaw, nga gipadayag gayud ang Iyang Kaugalingon diha kanato, pinaagi sa Iyang dagkung mga ilhanan ug gahum, kinahanglan nga magmahimo kanato nga desperado. Husto kana. Ug sa kabubut-on Niyang ayohon kita ug luwason kita, angay lang nga maghatud kanatong tanan ngadto sa desperasyon aron nga makadangat kita nianang Bato nga nagapang-ayo. Husto kana.

¹²⁸ Tan-awa, kung si Florence Nightingale. . . Ang apo sa tuhod nga babaye ni anhing Florence Nightingale nga mao ang nagtukod kaniadto sa Red Cross. Nakita na ninyo ang iyang retrato diha sa usa ka libro, nga nagtimbang lang kaniadto og traynta ka libra. Giut-ut na siya sa kanser. Sa London, England; gidala nila siya gikan sa Africa, ngadto sa London, England. Ug didto sa pagka-desperado. . . Gisulatan siya balik ni Igsoong Bosworth ug giingnan siya, sa pag-ingon, “Dili kami makaadto sa Africa.”

¹²⁹ Misulat siya sa pagtubag, ang nurse ang iyang gipasulat ug miingon, “Dili na ako makalihok. Dili ko na kini mahimo.”

Gipakita ang retrato. Nakita na ninyo ang retrato. Kinahanglan lang namo butangan kini og usa ka gamay’ng tabon. Napalibotan lang kini og usa ka gamay nga bugkos. Nahunahunaan ko nga adunay tawo tingali, nga pagna-libro na kini, mahimong sawayon kini tungod nga siya’y. . . nga makita kaayo didto ang iyang lawas, nga. . . ug nagbutang kami og usa ka gamay’ng butang sa palibot niya. Aduna lang siya og usa—usa ka gamay nga tela, toalya nga nakabaligtos, nagputos sa iyang bat-ang. Apan paitaas, wala na. Ug bisan. . . Apan nahunahunaan namo nga tabonan namo kini og usa ka gamay nga papel ug kudakan. . . kudakan kadto. Malikayan ang mga tawong walay hustong matang nga puwesto sa ilang panghunahuna, aron nga dili nila ako sawayon sa pagbutang nianang retrato sa mantalaan.

¹³⁰ Ug dayon sa diha nga miingon ang doktor nga dili na siya makalihok, ug nahibaloan ni Florence nga magaduaw ako sa England, gihangyo niya sila nga ibutang siya sa stretcher, ug pasakyon siya sa eroplano, ug dalhon siya ngadto sa London, England, ug nagpasugo siya og usa ka bantay didto sa eroplano sa wala pa kami mikanaug paadto sa Buckingham Palace, nagpadala og bantay didto aron makaadto gyud ko ug iampo siya. Ug grabe na gyud ang iyang kahimtang kaniadto nga dili na gani siya makapakigsulti kanako. Kinahanglan pa nilang alsahon ang iyang kamot aron maipatong kini sa akong kamot.

¹³¹ Nakahibalo na kamo kung unsa ang London, ang uban kaninyong mga sundalo nakaadto na didto. Kanunay kining

gabunon. Ug miluhod ako didto duol sa kilid sa usa ka bintana, ug siya'y . . .

Ningtulo ang mga luha. Buot niyang . . . Wala ko kabalo kung giunsa niya pagkaaduna og igong umog aron magkaaduna'y mga luha. Mga bukog na lang, nga panit na lang ang nagputos niini; ug ang iyang—iyang mga batiis dinhi dapit sa mga bat-ang dili gani mosobra, kon tan-awon ko, daw sa mga duha ra ka pulgada ang kalaparon, o tulo ka pulgada. Nangtiklup na ang iyang mga ugat. Kung giunsa niya pagkabuhi, wala ko nakahibalo. Nakita na ninyo ang iyang retrato human niadto.

¹³² Miluhod ako sa kilid sa higdaanan. Karon, desperado na siya; moadto man ako niadto o dili, ila gayud siyang dalhon, bisan pa man. Ug miluhod ako didto, ang akong kasingkasing nagadugo sa sulod ko, mahitungod sa pagtoo niadtong looy, makalolooy, naghimalasyon na nga linalang, ug miampo ko uban sa tibukok kasingkasing nga aduna ako. Ug sa diha nga misugod ako sa pag-ampo, usa ka gamay nga salampati ang miabot, mitugdon didto sa bintana, misugod sa paglakaw-lakaw didto, nga nagatingog-tingog. Abi ko nga usa lang kadto ka binuhing mananap. Wala pa ako niadtong tungora mga usa ka oras sa England, bag-o lang didto nakadangat gikan sa airport. Ug abi ko nga usa lang kadto ka binuhi. Ug sa diha nga mitindog ako, ug miingon, "Amen," milupad kadto palayo.

Ug sugod kong gipangutana ang mga kaigsoonan, kung nadungog ba nila kadto nga salampati. Ug ila kadtong ginahisgotan, ug sa diha nga sugod ko nang isulti, "Nakita n'yo ba, kung unsay pasabot niadtong salampati. . ." Misulti Kini, "MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO, mabuhi ka ug dili mamatay."

Ug buhi siya karon. Ngano man? Desperasyon. Desperasyon ang maoy nagtukmod sa babaye nga magbarug gayud, nga mabuhi o mamatay. Desperasyon ang naghan-ay niini nga makadangat siya didto sa mao rang oras nga miabot ako. Ug usa ka ilhanan nga gikan sa Dios, nagpadala Siya og usa ka salampati, aron nga ihatag ang MAO KINI ANG GINAINGON SA GINOO. Desperado gyud!

¹³³ Sa diha ang igsoong babayeng, ang tigulang na nga si Hattie Waldrop nga taga-Phoenix, Arizona, nagalakaw siya niadto sa daplin'g agianan, niadtong una kong panagtigum. Gidala siya niadto sa interno ug sa iyang bana; tungod sa kanser sa kasingkasing. Gibarugan gayud niya, sa pagpaningkamot nga makatambong didto sa panagtigum, apan grabe na siya kaniadto nga siya'y . . .dili na siya makaginhawa, nagakaus-us na ang dugo balik ngadto sa iyang kasingkasing kon diin miut-ut na ang kanser ngadto sa iyang kasingkasing. Karon, kanser na gyud sa kasingkasing! Kana'y mga dise-otso, dise-nuebe na ka tuig ang milabay, baynte tingali, 1947 sa dihang nahitabo kadto.

¹³⁴ Karon, miingon siya sa iyang bana ug sa interno, “Kung mamatay man ako nga nagalinya, dalhon gyud ninyo ako didto.” Desperasyon. Nawad-an siya og panimuut. Wala ko gihunahuna nga namatay siya; ingon niya nga namatay siya. Karon, mahimong namatay siya. Madungog niya tingali kini nga teyp, nakita n’yo. Karon ako—ako—ako. . . Siya, ingon niya nga namatay siya; wala ko kabalo. Giingnan nila ako, “Adunay usa ka patay nga babaye ang anaa sa linya.” Ug sa diha nga miabot na sa maong babaye, wala siya’y kinabuhi. Ug sa diha nga gidala nila siya didto, miabot ang Pulong sa Ginoo; ug miduol ako ug gipandongan siya og mga kamot, ug mibangon siya ug mipauli, nga nagalakaw. Nahitabo kini kaniadto sa mga, ingnon ko, nga may pagsigurado, dise-otso na ka tuig ang nangagi, ug ingon na siya ka maayo ang panglawas ug mapiskay. . . Moadto siya sa Tucson aron tagbuon ako pagmoabot na ako didto. Desperasyon, “Bisan pa nga mamatay ako sa dalanon, sa gihapon, apan dalhon gayud ninyo ako didto. Gayo man Niya ang uban, pagaayohon Niya usab ako.” Andam gayud!

¹³⁵ Tugoti nga mapuno sa gugma ang atong mga kasingkasing karong adlaw, ug magmainiton gayud, ug magmaanaa sa desperasyon. Human sa pipila ka gutlo mamahimong ulahi na gyud kini.

¹³⁶ Si Jairus usa ka higayon adunay usa ka anak nga babaye nga naghimalatyon na. Usa siya kaniadto ka pang-utlanan lang nga magtotoo. Mitoo siya kang Jesus, apan nahadlok siya nga ipahayag kini, tungod kay ipalagpot man siya pagawas sa sinagoga. Apan miabot ang doktor usa ka buntag, ug nagaingon, “Naghimalatyon na siya karon.” Miabot ang desperasyon. Dili niya mahimo, tungod sa iyang posisyon, nga makaplagnan nga kauban si Jesus nga taga-Nazareth, tungod kay mawad-an siya og posisyon ingon nga usa ka sacerdote.

Apan sultihan ko kamo, sa diha nga miabot na ang grabe nga kahimtang, nagtukmod kini kaniya ngadto sa desperasyon. Makita ko siyang gipangita ang daan na niyang pang-magwawali nga bisti ug kalo, ug dalidali kini gisul-ob. Ania siya nga nagaagi sa tunga sa kadaghanan, nakigpunsisok; kon diin adunay usa ka babaye nga bag-ohay lang gihikap ang bisti ni Jesus, ug uban pa, ug nagasinggit silang tanan. Apan nakigdudut siya ug miingon, “Ginoo, ang akong diyutay’ng anak nga babaye himalatyon. Ginoo, Ginoo, ang akong diyutay’ng anak nga babaye himalatyon, ug kung adtoan Nimo nga pandongan siya sa Imong mga kamot, mabuhi siya.” Oh, sus! Ang desperasyon makapasulti gayud kanimo sa mga butang usahay, makapabuhat kanimo sa mga butang. Ginapalihok ka niini. Naluwas ang iyang anak nga babaye tungod sa desperasyon.

¹³⁷ Magmahimo kitang desperado, sama niadtong luoy nga babaye nga may talinugo. Ang Biblia nag-ingon nga gigasto na

niya ang tanan niyang kuwarta, sa mga doktor, ug bisan pa niana dili nila siya matabangan. Nagsugod siya niadto sa panahon sa pagka-menopos, paingon sa pagkagrabe pa, ug ginaagasan og dugo, ug dili kadto mohunong. Mahimong nabaligya na nila ang umahan, ang mga mula, ang mga kabayo, ug unsa pa man kadto; ug wala gayud kadto nakatabang kaniya. Ug giingnan siya sa ilang mga sacerdote nga dili gayud siya mag-adtoadto sa ingon nianang buluhaton. Apan usa ka buntag milantaw siya didto. Nagpuyo siya niadto sa pangpang, kon diin didto ang iyang umahan, ug nakita niya ang usa ka dakung panon sa mga tawo nga nagpalibot sa usa ka Tawo didto, ug nag-ingon sila, “Unsa man kana?”

Miingon, “Kana’y si Jesus nga taga-Nazareth.” Misulod dayon ang desperasyon.

Miingon ang maong babaye, “Medyo talamayon lamang ako. Ako—ako’y. . .Apan kung mahikap ko lang ang sidsid sa Iyang bisti, mamaayo gyud ako.” Ug giagian niya ang tanang mga kritiko ug tanang uban pa. Apan miabot siya sa maong dapit, nahikap niya ang Iyang bisti, diha sa desperasyon.

Ug sa diha nga nabati Niya kadto, milingi Siya ug miingon, “Kinsa man ang mihikap Kanako?” Ug nangulipas silang tanan. Apan mitan-aw Siya sa palibot. Puno Siya sa usa ka daku nga gasa sa Dios. Siya’y Dios; ug nakita Niya ang kadtong luoy nga babaye ug giingnan Niya siya nga miundang na ang talinugo niini. Desperasyon ang nagtukmod sa maong babaye nga buhaton kadto.

¹³⁸ Desperasyon kadto ang nagtukmod—nagtukmod sa reyna sa Habagatan. Nadungog niya nga ang gasa nga iya sa Dios nagapamuhat pinaagi kang Solomon. Desperasyon ang nagtukmod kaniya didto.

¹³⁹ Desperado na! Mga tawo kadto, nga sama kaninyo, sama kanako. Wala sila’y kalainan kaninyo ug kanako. Aduna sila’y lima ka mga igbabati. Nagakaon sila, ug nagainom, ug uban pa, sama kanato, nagakinabuhi ug nagakamatay. Mga tawo sila.

¹⁴⁰ Nagtukmod kadto sa rayna ngadto sa pagka-desperado hangtud nga mikuha siya og usa ka bahin sa iyang gingharian. Nagtukmod kadto kaniya ngadto sa punto hangtud nga wala na niya gihunahuna ang bahin sa mga Ismaelhanon nga magatulis kaniya didto sa deserto, bahin sa nobenta ka mga adlaw niya nga magasakay sa likod sa usa ka kamelyo latas sa Deserto sa Sahara. Desperasyon! Moadto gayud siya, bisan unsaon pa. Ug sa didto na siya, walay bisan unsa man ang nahitago kang Solomon kondili gisulti gayud niya sa reyna ang mga butang nga gusto niini nga mahibaloan. Desperasyon! miingon si Jesus, “Magatindog ang maong reyna didto sa Adlaw na sa Paghukom, uban niining henerasyon, ug pagahukman kini og silot, tungod

kay ania dinhi ang usa nga labaw pa kay kang Solomon.” Desperasyon!

¹⁴¹ Sa pagtapos tingali isulti ko kini. Dili pa lang dugay, didto sa Mexico, nakakita ako og usa ka desperadong butang. Bag-o lang ako nakasaka niadto sa entablado, didto sa usa ka dakung arena, ug didto na ang mga tawo sukad pa sa alas nuebe niadtong buntaga, ug halos mag-alas diyes na niadtong gabhiona. Ang usa ka lalaki nga buta, sa miaging gabii, nga bug-os gayud nga buta sulod sa mga traynta na ka mga tuig, ang nakadawat sa iyang igtatan-aw, ug gilibot-libot ang tibuok siyudad niadtong adlaw, nga naga-testimonyo. Usa ka tipunog sa daan na nga mga sinina, nga naka-kamada sa mga traynta, kuwarenta ka yarda, *ingon niadto* ka taas, mga daan lang nga mga panyolon. Aduna tingali mga kuwarenta, singkwenta ka libo ka mga tawo didto. Ug daan na nga mga kalo ug mga panyolon, kung kinsa ang nanagpanag-iyang niadto, siguro sila na kinahanglan ang magdesisyon niana sa taliwala nila. Ug nagaulan og kusog niadto.

¹⁴² Ug nagtunton sila og pisi para kanako, didto sa usa ka pader, ug nakasaka ako sa entablado. Ang ministro... Ang lalaki nga naglingkod dinhi, gihatud nila siya... Siya ug ang anak niyang babaye nga miabot pipila pa lang ka minuto ang milabay nga gikan pa sa Michigan, naghisgot mahitungod kang Igsoong Arment. Mahinumduman nato siya dinhi. Anaa na siya sa mga dalan sa Kahimayaan karong gabhiona. Atua kaniadto si Igsoong Arment, ug gihukas niya ang iyang overcoat, ug mitindog didto sa ulanan, ug gihatag kadto kang Igsoong Jack Moore aron kini sul-obon, tungod kay nangurog na niadto si Jack. Halos mangtuskig na ang maong taga-Habagatan sa niadtong matugnaw nga ulan didto sa Mexico. Ug atua siya didto nagatindog.

¹⁴³ Ug miduol kanako si Billy Paul, ang anak ko, ug miingon, “Daddy, aduna gyud ka’y kinahanglan nga buhaton. May usa ka luoy nga Mexicana didto nga may dalang patay na nga bata nga namatay kaganinang buntag. Wala ko’y igong mga usher aron pugngan siya nga makaapil sa linya.” Kung ang pagpandong og mga kamot ngadto sa tawong buta ang naghatag sa mga igtatan-aw niini, ang pagpandong og mga kamot ngadto sa iyang patay na nga bata ang magahatag og kinabuhi niini. Usa siya ka Katoliko. Ug, siya, dili nila siya mapugngan.

Ug si Igsoong Espinoza ug sila nag-ingon na kaniya nga, “Wala na kami og mga prayer card. Maghulat ka na lang hangtud sa sunod nga gabii.”

¹⁴⁴ Miingon siya, “Patay na ang akong anak. Kaganina pang buntag kini namatay. Kinahanglan nga makaabot gyud ko didto.” Ug paingon na siya didto, may prayer card man o wala. Ug nagpaariba sila og mga tulo ka gatus ka mga usher

didto. Ug lutsan niya sila ilalum mismo sa ilang mga batiis, ug luksohan mismo didto ibabaw sa ilang mga likod, ug modagan dala kining patay nga bata, ug moagi ilalum nila. Wala kadto og unsa man nga kabilinggan kaniya; naninguha lang siya nga makaabot didto. Desperado siya. Nagsulti ang Dios ngadto sa iyang kasingkasing, nga, “Ang Dios nga makahatag og igtatan-aw, makahatag og kinabuhi.” Oh, sus! Desperado siya. Adunay butang nga nagadilaab sa sulod niya.

¹⁴⁵ Oh, mga tawong masakiton, kung tugotan ninyo kana nga magdilaab sa sulod ninyo sa pipila lang ka minuto, ug bantayi ninyo kung unsa ang mahitabo, sa niana nga matang sa desperasyon. Ang Dios nga makahimo sa pag-ayo niadtong luoy nga batang lalaki sa miaging gabii, makahimo sa pag-ayo sa nianang babaye nga may kanser, makahimo sa pag-ayo niining lalaki, ug buhaton kini, si Miss Florence Nightingale, oh, napulo ka mga linibo! Siya, sa nianang, dili-malalis nga ebidensiya; pagpabangon sa mga patay, ug pagpang-ayo sa mga masakiton, ug tanan nang uban pa. Kung Siya Dios, mahimo Niya kana; Siya ang Dios kagahapon, Siya ang Dios sa karon. Magmahimong desperado, kung ingon-ana may butang nga mahitabo kaninyo.

¹⁴⁶ Dayon, sa nianang desperasyon, padayon siyang nagapaduol na. Miingon ako kang Igsoong Jack Moore, ingon ko, “Wala siya nakaila kanako. Wala pa gayud siya nakakita kanako. Wala siya nakaila kung kinsa ang ania sa ibabaw sa entablado. Kadtong luoy nga Katolikong babaye, karon, dili man lang makasulti ni usa ka pulong sa Iningles, busa kung ingon-ana unsaon niya pagkaila kung kinsa kadto?” Ingon ko, “Adtoi didto, ug iampo ang maong bata, ug makapahupay na kana kaniya, ug siya’y molakaw na.” Miingon, “Ug dili kini makapa . . .” Basta nagpadayon lang kadto nga kagubot didto. Molukso siya ug maninggit ang tanan. Mokatkak man siya sa ibabaw sa ilang mga abaga, ug mahulog siya didto sa tunga nila. Makaabante siya og pipila ka pulgada, ug dayon paninguhaon na usab nila nga pasibogon siya; ug ania siya nga moagi mismo sa tunga sa ilang mga batiis, nga ginakugos kini nga bata, nga ginapa-problema ang mga usher ug tanang uban pa. Wala kadto og unsa man nga kabilinggan, nagapaduol na hinoon siya didto. Kinahanglan niyang makaabot gyud didto! Wala kadto og unsa man nga kabilinggan, moadto gyud siya didto. Kung ang ministro . . .

¹⁴⁷ Karon dili ba kana usa lang ka estorya nga sama gayud niadtong Sunamitanhong babaye? Lamang nga, trantay-singko na ka gatus kadto ka tuig ang milabay. Kini nahitabo mga tulo pa lang ka tuig ang milabay, o upat. Kita n’yo?

Mahimong mahitabo nga mao ra kini nga butang karong gabhiona. Sa diha nga moabot ang mao ra nga desperasyon, mohatud kini sa gugma ug pagtoo ngadto sa unahan sa natad sa panggubatan, aron angkonon kung unsa man ang gusto ninyo,

tungod kay usa kini ka saad nga iya sa Dios nga maangkon ninyo kini. Husto gyud kana.

¹⁴⁸ Milingi ako; ako, ang ministro, o ang ebanghelista didto sa maong lugar. Milingi ako. Naluoy gayud ako sa maong babaye, apan wala ma'y desperasyon. Kita n'yo? Miliso ako ug naghunahuna, "Bueno, iampo man siya ni Igsoong Jack, ug kana—okey na kana." Milingi ako. Ingon ko, "Sama nga nagasulti ako karon, ang pagtoo. . ."

Ug paglantaw ko didto, ug dihay usa ka panan-awon. Nakita ko ang usa ka gamay'ng masuso nga atua didto, gamay'ng itum ang nawong, nga Mexicanong bata nga wala pa'y ngipon. Nagkatawa kanako, didto. Miingon ako, "Sa makadiyut lang. Kadyut lang." Ang desperasyon sa maong babaye ang nagtukmod sa Balaang Espiritu aron usabon ang akong ginahisgotan, usabon ang akong ginatan-aw ug gipakita kanako didto ang anak sa maong babaye. Gipabalik niadto ang Espiritu. Ingon ko, "Kadiyut lang. Kadiyut lang. Dalha kanako ang maong bata."

Ania na siya nagaduol nga dala kadtong usa ka gamay, basa, nagatulo-tulo, asul ug puti nga habol, ang luoy, patay na nga bata nga mga *ingon niana* ka taas. Miluhod siya, nga nagguning og usa ka krusipihon, o usa ka rosaryohan, aron isulti kining mga "himaya ka Maria." Giingnan ko siya, "Ibutang kana, dili kana kinahanglan."

Ug miduol siya ngadto sa kon diin ako, ug misiyagit siya ug mituaw, "Padre," nga nagakahulogan, "Pari."

Ingon ko, "Ayaw pagsulti niana. Ayaw pagsulti niana. Nagatoo ka ba?" Ug gisulti kini sa lalaki ngadto kaniya diha sa Kinatsila, kon nagatoo ba siya.

"Oo," nagtoo siya. Gipangutana niya siya kung ginaunsa ba niya pagtoo. Miingon ang maong babaye, "Kung mahimo sa Dios ihatag sa niadtong tigulang nga lalaki ang iyang igtatan-aw, mahimo Niyang ibalik ang kinabuhi sa akong anak." Amen. Ang desperasyon ang nagtukmod kaniya ngadto niini. Wala ni usa man ka butang diha sa akong bahin; nakita ko lang ang maong panan-awon.

Ingon ko, "Ginoong Jesus, nakita ko ang usa ka panan-awon mahitungod sa usa ka gamay'ng masuso, mahimong mao na kining usa."

Niadtong higayona ang tiil niini sa maong bata misipa, nag, "Wha! Wha! Wha!"

Ingon ko, "Sundan mo ang babaye ngadto sa doktor. Kuha ka og usa ka sinu- . . . sinulat nga pahayag gikan sa doktor, 'Namatay kadto nga bata.'" Ug gisulat sa doktor ang mao nga pahayag, "Nga ang pagginhawa sa bata, ang kasingkasing niini mihunong kaganinang buntag, sulod diha sa akong opisina sa

alas nuebe, namatay tungod sa dobleng pneumonia.” Oh, ang maong bata buhi karong gabhiona didto sa Mexico, kutob sa nahibaloan ko. Ngano man? Miabot ang desperasyon diha sa kasingkasing sa usa ka luoy’ng inahan, nga nagahilak para sa iyang anak, nga nakita kaniadto ang Dios nga namuhat . . . giayo ang mga mata sa usa ka buta nga lalaki, ug nasayod siya nga mahimo sa Dios nga banhawon ang maong patay nga bata.

¹⁴⁹ Desperasyon! “Sa dihang pangitaon ninyo Ako sa tibuk ninyong kasingkasing, kung ingon-ana patalinghugan Ko kamo.” Kita n’yo?

¹⁵⁰ Ang Ginghamarian! “Ang kasuguan ug ang mga propeta milungtad hangtud kang Juan. Sukad niadtong panahona, ginawali ang Ginghamarian sa Langit, ug ang tawo nagasulod Niini sa linugsanay.” Wala kamo nagatindog-tindog lang dinha ug nagaingon, “Labnota ako sa kuwelyo, Ginoo, itukmod Mo ako pasulod.” Nagasulod kamo Niini sa linugsanay. Nagaka-desperado kamo, tali sa kinabuhi ug kamatayon.

¹⁵¹ Aduna pa ako unta og oras para sa usa pa ka estorya, nga nadumduman ko mismo karon, mahitungod sa usa ka babaye, dalaga, nga milakaw diha sa sayup nga dalanon, ug kung unsa nga pausab-usab siya og kinabuhi ug ingon anang mga butang, hangtud miingon ako, “Igsoon . . .”

Mitindog siya ug miingon, “Ako—nagatoo ako nga mamahimo akong okey.”

Ingon ko, “Dili, dili! Magpabilin ka dinha.”

Ug dayon, mahibaloan mo na lang, misugod na siya sa pag-ampo og diyutay, ug direkta na siyang nagkakusog ug nagkakusog pa. Taudtaod nagka-desperado na siya, miingon, “Oh Dios, luwasa ako!”

¹⁵² Dili kini mahimong tambalan sa Alcoholics Anonymous. Walay bisan unsa man ang makahimo niini. Apan ang kadtong dagku, itum nga mga mata mitan-aw kanako, ug mitulo ang mga luha diha sa iyang mga aping; miingon siya, “Adunay sa kung unsa nga butang ang nahitabo.” Oh, oo! Oo, sir! May butang nga nahitabo. Nahimo siyang desperado.

¹⁵³ Magmahimo kitang desperado bahin niini; tali sa kamatayon ug Kinabuhi.

¹⁵⁴ Kung dili ninyo mahimo ang magmahimong desperado, ayaw pagduol dinhi. Kung desperado kamo, ari dinhi ug makita ninyo, inyong—maangkon ninyo kini sa diha mismo nga pagkaduol ninyo dinhi.

¹⁵⁵ Mag-ampo kita. Sa desperasyon tan-awa ang Ginghamarian sa Dios, magakunsad Kini diha kaninyo.

¹⁵⁶ Langitnon namong Amahan, nagaampo ako Kanimo sa Ngalan ni Jesus, kaloy-i kami, Ginoo. Ug sugdi diha sa sulod namo ang usa ka desperasyon. Oh Ginoong Dios, kaloy-i kami,

nagaampo ako, ug tugoti nga pangitaon Ka sa mga tawo karong gabhiona nga may mga kasingkasing nga desperado. Nasayod kami nga ania Ka, Ginoo. Ikaw mao sa gihapon kagahapon, karon, ug hangtud sa kahangturan.

¹⁵⁷ Ug hinaut karon nga kining mga tawo nga may Timaan, nga nabalhin na sila gikan sa kamatayon ngadto sa Kinabuhi, nga gibag-o na sila gikan sa daan ug kalibutanong pagkinabuhi ngadto sa usa ka bag-o na. Nabalhin na gyud sila. Naaplikar na ang Dugo; ug, Dios, hatagi sila og usa ka pang-Timaan nga ilhanan. Hinaut nga gamiton nila kana nga Timaan nga anaa na sa ilang mga kamot, silang mga masakiton, ingnon, “Usa ako ka produkto nga gipalit na sa Dios. Anaa na ako diha kang Cristo, ug diha Kaniya wala nay mga sakit. Anaa na ako diha kang Cristo, ug diha Kaniya wala nay kasal-anan. Anaa na ako diha kang Cristo, ug diha Kaniya walay mga dili-pagtoo. Akong ginasalikway ang tanantanan nga gisulti kanako sa yawa. Akong ginasaligan ang akong Timaan nga ang akong. . . ‘Gisamaran Siya tungod sa akong mga kalapasan; napangos Siya tungod sa akong kasal-anan; ang silot sa akong pakigdait diha sa ibabaw Niya; ug tungod sa Iyang mga labod ako naayo.’ Ug ginagunitan ko karon ang Timaan, nga ako giila sa Dios, sa nianang katuyoan, sa nianang Persona, nga gipalit na sa Dugo ni Ginoong Jesus. Ug gigunitan nako diha sa akong mga kamot ang Timaan sa Iyang pagkamatay, tungod kay Siya nabanhaw, ug ako Iyaha ug Siya akoa. Paingon ako nga may determinadong pagtoo, nga sugod karong gabhiona, ginatoohan ko ang Dios, ug mamaayo gyud ako pagmodangat ako dinha ug matagbo ang maong mga panginahanglan.”

Tungod kay, ang ulahing mga Pulong nga migawas gikan sa Iyang mga ngabil, mao kini, “Kung pandongan nila ang mga masakiton, mangaayo sila.” Itugot kini, Ginoo. Hinaut nga moabot ang desperasyon, kay ginapangamuyo ko kini sa Ngalan ni Jesus. Amen.

Mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako;
Mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako;
Mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako
Nga giayo na ako karon ni Jesus.

Oh, mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako;
Mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako;

Hunahunaa gayud, “Ako’y determinado!”

Mahimo ko, gusto ko, nagatoo ako
Nga giayo na ako karon ni Jesus.

¹⁵⁸ Nagatoo ba kamo niana? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] “Determinado gyud ako! Determinado ako, pinaagi sa grasya sa Dios, nga dili gyud ako mohunong hangtud nga moabot kana nga Butang kanako. Ug moduol ako dinha aron nga mapandongan ako.”

Karon, wala gayud kita gipakyas sa Dios. Ug nagatoo ako nga haduol lang ang gamhanang Mananambal karon. Nagatoo ako sa Dios nga maoy nagsulat sa Pulong, nagatoo ako sa Dios nga maoy naghalad, nagatoo ako sa Timaan sa Dios nga maoy nagahinlo kanato gikan sa sala karong gabhiona, ang Timaan, ang Iyang Kinabuhi Mismo, ania karon uban kanato. “Ako magauban kaninyo, bisan hangtud sa katapusan sa kalibutan. Sa diriyut lamang panahon ug ang kalibutan dili na makakita Kanako, apan kamo makakita Kanako, kay ako magauban kaninyo, bisan diha kaninyo, hangtud sa katapusan sa kalibutan.” Nagatoo ba kamo niana? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Nagasalig ako Kaniya. Nagatoo ako nga buhaton Niya kini. Dili ba? [“Amen.”]

¹⁵⁹ Karon, sa diha nga nasugdan ko kana, makita ko ang mga panan-awon nga nagapanungha, amen, halangdon nga mga panan-awon nga iya sa Ginoo, nga nagasulti og halangdong mga butang. Amen! Kung sugdan ko kana, mahimong maanaa kita dinhi tibuok gabii. Pagatooan ba ninyo kini? Nagatoo ba kamo? Amen! Ginatooan ko kini sa tibuok kong kasingkasing.

¹⁶⁰ Ang gamay nga babaye nga nagalingkod dinha duol kang Igsoong Palmer, usa siya ka estranghero kanako. Siya’y taga-Georgia, ug nagaantus siya sa sakit nga iya sa babaye. Kung toohan niya nga pagaayohon siya sa Dios, buhaton kini sa Dios. Wala ko pa gayud nakita ang maong babaye sa tibuok kong kinabuhi, apan mao kana ang problema niya.

¹⁶¹ Kanang gamay nga babaye, wala ko kabalo kung nadungog na ba gayud niya ang Mensahe sa una, o wala pa, apan samtang nga nagawali ako dinhi, nakita ko siya. Tooan mo lang kini ug makita mo kung husto ba kini. Amen. Kung toohan mo lamang! Husto kana.

¹⁶² Ang babaye nga nagalingkod sa luyo mismo dinhi nga may ginabati sa likod, nagaantus gayud og ayo, ang iyang ngalan mao si Mrs. Wisdom. Kung pagatooan mo sa tibuok mong kasingkasing, pagaayohon ka ni Jesus Cristo. Wala ko pa gayud nakita ang maong babaye sa tibuok kong kasingkasing, apan nagalingkod siya dinha, nga nagaantus. Nagsul-ob siya og dalag nga sinina. Husto ba kana? Sige. Estranghero ba kita sa usa’g usa? Oo. Sige, sir. Pauli ka, nga maayo na. Giayo ka na ni Jesus Cristo. Amen.

¹⁶³ Usa pa ka babaye nga bag-ohay lang nakakuha niana, sakit sa likod, nga nagalingkod dinhi dapit. Aduna siya’y sakit sa likod. Aduna siya’y anak nga lalaki, ug aduna kini og sakit sa ulo. Uh-huh. Husto kana. Mrs. Parker ang iyang ngalan. Nagtoo ka ba sa tibuok mong kasingkasing, ug pagaayohon kamong duha ni Jesus Cristo. Amen! Mga estranghero kamo alang kanako. Husto gayud kana. Amen! Toohi uban sa tibuok ninyong kasingkasing.

¹⁶⁴ Ania ang usa ka tigulang na nga lalaki nga nagalingkod dinhi sa likod nga taga-Michigan. Aduna siya’y problema sa iyang mga dalunggan. Oh, gihunahuna niya ang mga tingog, espirituhanong problema. Husto ba kana? Nagatoo ka nga—nga. . . Wala ka nakahibalo kung iya ba kini sa Dios, o kung unsa man ang ginasulti niini kanimo. Makadungog ka og mga saba diha sa imong mga dalunggan. Usa ako ka bug-os nga estranghero kanimo. Kung husto kana, ipataas ang imong mga kamot, ug mao kana ang nagakahitabo. Dili ka na pa-problemahon niini, giayo ka na ni Jesus Cristo.

Nagatoo ba kamo sa maong gamhanan nga Mananambal? [Nagkasadya ang kongregasyon ug nagaingon, “Amen.”—Ed.]

¹⁶⁵ Makigsulti ako kanimo, apan, ingon nga gikan sa Norway, ug dili ka makasabot; sinulthang Norwegian. Uh-huh. Sige, sultihi siyang magpauli na, nga nagatoo, igsoong babaye, kung kabalo ka kon unsaon pagsulti niini. Ingna siya nga ang sakit niya sa ulo mawala na. Karon, nasayod ka nga wala ako nakaila kaniya. Mianhi siya nga gikan pa sa Norway, aron nga maiampo. Magpauli ka, nga usa ka lalaking giayo na. Amen.

¹⁶⁶ Oh! “Si Jesus Cristo mao sa gihapon kagahapon, karon, ug hangtud sa kahangturan!” Unsa man kini? Kini mao kanang Haligi nga Kalayo. Ang Espiritu Santo kini. Kini mao kanang Timaan, nga si Jesus Cristo buhi. Ug sa diha nga ang mga tawo, kaniadto, nakita Siya nga ginabuhad kadtong mga butanga, nga Iyang gipangtugkad ang ilang hunahuna tungod kay Siya mao ang Pulong. “Ug ang Pulong labi pang mahait kay sa espada nga duhay sulab, ug motugkad sa mga hunahuna ug katuyoan sa ilang kasingkasing.” Amen.

¹⁶⁷ Nakakita ako og nagasinaw nga tubig, ug nagaduol kining batan-on nga lalaki. Nakadungog siya, ug nabasa ang usa ka libro didto, ug nagsulat, sa Norwegian. Nasabtan niya; adunay tawong misulti kaniya. Aduna siya’y problema, apan, kung pagatoohan niya sa tibuok niyang kasingkasing, pagaayohon siya ni Ginoong Jesus. Gikan pa siya sa halayo, ug usa pa gyud ka batang kabus, nagapaninguha nga makasulod. Ug pagapandongan nato siya, taudtaod.

¹⁶⁸ Nagatoo ba kamo? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Amen! Pagkamaanindot! Oh, sus! “Karon haduol ra ang gamhanang Mananambal!” Igsoong babaye, asa na kanang si Igsoong Ungren, ug kadtong usa pa ka igsoong babaye diha sa piano? Gusto kong moanhi kamo karon mismo, kung mahimo n’yo, ug hatagan kami og usa ka alawiton, “That great Physician now is near, the sympathizing Jesus.”

¹⁶⁹ Gusto ko ang mga tawo nga anaa niining pasilyo *dinhi*, nga gustong maiampo, anhi lang mo kon mahimo sa niining dapit *dinhi*, tig-usa ra ka pasilyo matag higayon. Igsoong Neville, buhata kana kon mahimo. Asa na si Igsoong Capps o usa

sa niadtong mga tigpanguna sa pag-awit. Unsa na man si Igsoong Ungren, o si Igsoong Capps, o kinsa man, ari mo, sa pagkanta, pangunahi kami sa niining kanta kon mahimo. Si Igsoon bang. . . Asa na ang usa sa niining mga igsoong lalaki? Sige. Sige, sir, maayo. Sige. Ang tanan mag-ampo!

¹⁷⁰ Hinumdumi, desperasyon! Nakita n'yo ba kung unsa ang mahimo sa desperasyon? Dalhon kamo sa desperasyon patabok sa dagat. Dalhon kamo sa desperasyon ngadto sa usa pa ka estado. Dalhon kamo sa desperasyon bisan asa man. Usa ka bililhon og tigulang na nga amahan ug ang anak niyang babaye, tungod sa desperasyon, naninguha nga makasulod, makatambong, tanan na lang, ug nakalingkod bisan pa man; giluwes sa Balaang Espiritu ang maong butang dinhi sa panagtigum kaganina lang, sa wala pa ako miabot dinhi. Oh!

The sweetest carol ever sung,
Jesus, blessed Jesus.

The great Physician now is near,
The sympathizing . . .

Ginoong Jesus, itugot kini, dungga ang pag-ampo sa Imong alagad, Ginoo. Nagaampo ako nga Imong tagbuon ang matag usa sa mga niini ug ayoha sila, alang sa Imong Kahimayaan, sa Ngalan ni Jesus.

. . . the voice of Jesus.

Sweetest note in seraph song,
Sweetest name of mortal tongue,
Oh, sweetest carol ever sung.

Kadtong mga desperado na karon, nga nasayod gayud nga mamaayo kamo. . . Hunuhunaa lang, kutob sa nahibaloan ko, usa ka gatus ka porsiyento kaniadto, gikan niadtong gabii sa miaging Dominggo, ang nangaayo ning semanaha.

The sympathizing . . .

¹⁷¹ Bantayi, nagaanhi Siya. Kita n'yo, Iya na kamong giayo. Ginahatud Niya ang Iyang Pulong, Iya Kining ginapamatud-an, Iyang ginapakita ang Iyang Presensiya. Walay kinsa man ang makahimo nianang mga butanga gawas sa Dios. Nakahibalo kamo niana. Ang ilhanan kini sa Mesias. Ug nakahibalo kamo nga dili ako ang Mesias, busa Siya kini. Karon dinhi Iya nang gipamatud-an kaninyo ang tanan-tanan.

Karon angay lang nga maghatud kini kaninyo ngadto sa desperasyon. Angay lang nga magpadasig kini sa niining lugar ug hikapon ang. . . Dili, mamahimo gayud nga sama sa usa—usa—usa—usa ka posporo ngadto sa usa ka tubo sa pulbura. Mao gayud! Ug angay kini nga magpabuto sa pagtoo, ug—ug gugma ug itukmod sa maong desperasyon ang mga tawo ngadto sa Gingharian sa Dios, aron nga magtoo diha sa tibuok nilang kasingkasing. Nagatoo ba kamo karon, ang matag usa kaninyo?

[Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Sige. Karon, Billy, kuhaon mo ang . . .

¹⁷² Tony, tan-aw ka dinhi kanako sa makadiyut. Dugay na akong wala nakakita kanimo, apan may sakit ka. Nagaantus ka sa usa ka butang nga sama sa usa ka dysentery. Husto kana. Moundang na kini. Mohawa na kini kanimo. Nakita ko kana nga butang nga nagasunod kaniya, samtang nga nagaagi siya dinha. Wala ni usa ka butang nga mahimong itago sa Dios karon mismo. Wala ko pa nakita . . . Wala ko nakita si Tony mga bulan na, siguro, apan nakita ko nga aduna siya niana. Aduna siya niini kaniadto; wala na karon.

¹⁷³ Iduko nato ang atong mga ulo karon. Wala ni usa ka mata ang magbuka. Wala ni usa ka mata ang mahimong motan-aw. Ang tanan kanato mag-ampo. Ug si Billy Paul o si Igsoong Neville, usa kanila, ang magatawag sa sunod nga laray pag-oras na. Karon mag-ampo ang tanan. Sulayan nato karon; nga ang mga anaa sa tunga nga pasilyo didto kamo agi sa wala n’yo nga bahin sa diha nga tawgon na kamo, ug mao usab ang—ang mga anaa sa wala nga pasilyo dinhi dapit *daha* kamo moagi sa inyong wala nga bahin pagtawgon na kamo. Si Igsoong Neville ang motawag kaninyo.

Karon, unsa kaha kung aduna ba og mga igsoong lalaki dinhi nga gustong motindog dinhi aron pandongan kining mga tawo sa diha nga nagaduol sila, uban kanako? Si kinsa man kaninyong mga igsoong ministro, ginaabiabi gyud kamo nga moanhi ug magtindog uban kanako kung gusto ninyong buhaton kini. Dili kini pang-inusara nga butang. Aduna kamo og mga katungod pareho kanako sa pag-ampo alang sa mga masakiton.

Nasayod ako nga ania ang Espiritu Santo dinhi. Ang si kinsa man nga dili motoo niana, aduna gyuy sayup nga butang diha kanila.

¹⁷⁴ Sige, toohan nato karon sa tibuok natong mga kasingkasing, nga itugot sa Dios kining mga butang nga atong ginapangayo. Magtoo karon. Dili magduhaduha.

Ug ang tanan mag-ampo, alang sa usa’g usa. Unsa ba ang giingon sa Biblia? “Magsinugiray ang usa’g usa kaninyo sa inyong mga sala; mag-ampo ang usa para sa . . .”

¹⁷⁵ Ug kamong mga tawo sa linya, sa diha nga mapandongan kamo sa niining mga kamot, humawa kamo dinhi nga malipayon lang ug dayegon ang Dios nga giayo na kamo.

Sige, mag-ampo ang tanan karon samtang nga manguna si Igsoong Capps sa pagkanta.

Ginoong Jesus, karon tabangi kami. Nagaampo ako, pinaagi sa Ngalan ni Jesus Cristo, nga pagahikapon sa Espiritu Santo ang matag tawo, ug hinaut nga mangaayo sila sa diha nga ginasunod namo ang Imong sugo sa pagpandong og mga

kamot diha sa mga masakiton. Nag-ingon Ka, “Mangaayo sila.” Nagatoo kami niini, Amahan, sa Ngalan ni Jesus. Amen.

Sige, mag-ampo ang tanan karon sa diha nga magsugod na kami sa pagpangampo. Una, mao ang usa ka luoy nga masakiton nga batang lalaki diha sa wheelchair.

Oo, sir.

Sa Ngalan ni Jesus Cristo. . . [Si Igsoong Branham ug ang mga ministro nagapangpandong sa mga kamot sa kadtong mga anaa sa prayer line, apan dili madunggan ang maong mga pag-ampo. Nagaampo ang kongregasyon ug padayon nga nagakanta sa *The Great Physician*—Ed.]

The sweetest carol ever sung,
Jesus, blessed Jesus.

¹⁷⁶ Pila man kaninyo ang nagatoo nga ang Dios, nga nakasigurado kamo diha sa inyong kasingkasing, sa selyado nga pagkasigurado, nga gitubag na sa Dios ang inyong mga hangyo tungod nga gituman ninyo ang Iyang Pulong? Tapos na kini. Human na kini. Kini—tapos na kini. Toohi Siya sa tibuok ninyong kasingkasing, nga kini usa ka buhat nga tapos na.

¹⁷⁷ Karon bantayi ning semanaha, ug sa dihang mobalik na usab kamo, bantayi kung unsay nahitabo.

¹⁷⁸ Siguro, sa sunod nga higayon pagkabalik nako, kon itugot sa Ginoo, igapahigayon ko ang maong prayer line dinha sa usa sa niining mga lawak, dinha nianang gamay nga lawak kon diin ko sila pagadalhon, nakita n’yo. Nagatoo ako nga nagakadayag na kini karon, nakita n’yo, ang maong takna.

¹⁷⁹ Gusto kong moanhi kon diin nga mahimo kong dalhon ang mga tawo usa lang sa matag higayon, indibiduwal silang hinabion, hangtud nga masuta ko kini ug mahibaloan kini, ug padayon nga sama niana, hangtud nga magpabilin gayud uban kanila nianang higayona.

¹⁸⁰ Panalanginan kamong tanan sa Dios. Nalipay gyud kami nga nakaanhi kamo. Kamo ba’y. . . Malahutayon na ba kamo karon? Kamo ba’y. . . Anaa ba kamo sa desperasyon, ang desperasyon nga aduna kamo para sa inyong pagkaayo? Miundang na ba kining tanan karon, diha sa gugma ug pagtoo ug pagsalig nga pagabuhaton sa Dios kung unsa ang Iyang gisaad nga pagabuhaton? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Pagabuhaton gyud sa Dios.

Sa niining gamay’ng mga bata, duha o tulo kanila nga ania karong gabhiona, ang anaa sa mga wheelchair, akong. . . Magatoo kita alang kanila, mga bata sila, nga mamaayo sila, usab. Mamaayo sila. Dili ba nga nagatoo kamo niini? [Nagaingon ang kongregasyon, “Amen.”—Ed.] Amen! “Mangaayo sila.” Mahitabo gayud kini kanila. Ingon niana ang gisulti sa

Dios. Ug desperado kita, ug pagatoohan kini karon, nga mamatuman kini.

¹⁸¹ Karon, ang atong mga panerbisyo nagalakip og usa ra ka butang pagkahuman sa usa pa. Karon ato nang ipapauli ang mga nanabong kadtong mga kinahanglan nang molakaw. Ug sa pinakamaayo nga makita ko, mga otso minutos na lang aron mag-alas diyos. Ug, kung kinahanglan na ninyong molakaw, kami—nalipay gyud kami nga nakatambong kamo, ug gusto namong mobalik kamo ug makauban na usab namo. Ang uban kaninyo, human sa atong pagtindog, manglingkod na usab; ug kadtong mga molakaw na, paglakaw lang nga hilum kon mahimo. Ug dayon magkaaduna kita og komunyon nga panerbisyo dihadiha pagkahuman niini. Gidapit kamo nga magpabilin kon mahimo pa ninyo. Kon dili man, ang Dios magapanalangin kaninyo. Iampo ninyo ako. Magaampo ako alang kaninyo. Ug, hinumdumi, ipapadayon nga nakaaplikar ang Timaan, ug magmahimong desperado diha sa pagpadayon ngadto sa Gingharian sa Dios. Amen!

Karon atong awiton ang atong pangpauli na nga alawiton, kon mahimo nato, ug, *Take The Name Of Jesus With You*, samtang nagatindog kita.

. . . Name of Jesus with you,
Child of sorrow and of woe;
It will joy and comfort give you,
. . . everywhere you go.

Precious Name, precious Name! O how sweet,
O how sweet!
Hope of earth and joy of Heaven;
Precious Name, O how sweet, how sweet!
Hope of earth and joy of Heaven.

Maglamano hay kamo, ingna, “Ang Ginoo magapanalangin kanimo, magpapanaw kong igsoong lalaki, babaye.” Sa kinasingkasing, pagkamatinuuron, pagkamatinahuron, ug Cristohanong pagkahigalaay diha sa bugkos sa pagpakig-fellowship, maglamano hay kamo, igsoong lalaki ug igsoong babaye. Panalanginan kamong tanan sa Dios, nga magkauban. Pagkamaanindot!

I love Him, I love Him
Because He first loved me
And purchased my salvation
On Calvary's tree.

Till we meet! till we meet!
Till we meet at Jesus' feet; till we meet!
Till we meet! Oh, till we meet!
God be with you till we meet again.

Till we meet! till we meet!
 Till we meet at Jesus' feet; till we meet!
 Till we meet! till we meet!
 God be with you till we meet again.

[Sugod nga ginalaylay ni Igsoong Branham ang *God Be With You*—Ed.]

¹⁸² Kining matam-is ug pagpakig-fellowship sa gamhanang Timaan sa Dios, ang Espiritu Santo, hinaut nga madagayaon Siyang magapabilin kaninyong tanan hangtud nga magkinitaay kita pag-usab. Ang grasya sa Dios magauban kaninyo, tigbason ang mga pamaagi sa kamatayon sa atubangan ninyo; nga ginahawanan ang inyong dalanon, aron nga kanunay ninyong makita si Jesus sa unahan ninyo, ug dili kamo matarog.

¹⁸³ Langitnong Amahan, among ginatugyan kini nga panerbisyo, ug ang panerbisyo kaganinang buntag, kadtong mga panerbisyo ug kung unsa na ang napahigayon, ug ang tanang kahimayaan alang Kanimo, nga ginapasalamatan Ikaw ug ginadayeg sa pagluwas sa maong mga tawo, ug tungod sa pag-ayo sa mga tawo, ug tungod sa paghatag kanamo sa Imong dakung grasya nga among tanan gipangandoy. Luwasa kami. Daw sa unsa Ka namo ginapasalamatan tungod niini. Mag-uban Ka kanamo karon hangtud nga magkita-kita na usab kami. Tagboa kami diha sa komunyon. Magmaanaa Ka sa mga manehoan sa kadtong mga magamaneho, Ginoo, padulong ngadto sa ilang mga panimalay. Giyahi sila sa pag-agi diha sa tibuok niining walay pag-amping nga mga kapiyestahan, aron nga walay kadaot ug disgrasya ang mahimong moabot kanila. Sa Ngalan ni Jesus Cristo amo kining ginapangamuyo. Amen.

Sige, *Take The Name Of Jesus With You*, pag-usab karon.

Take . . . Name of Jesus . . . (Makalakaw na
 kamo karon, sa Ngalan) . . . with you,
 As a shield from every snare;
 When temptations round you . . .

Unsa ma'y inyong buhaton dayon?

Just breath that holy Name in prayer.
 Precious Name, precious Name! O how sweet,
 O how sweet!
 Hope of earth and joy of Heaven;
 Precious Name, precious Name! O how sweet,
 how sweet!
 Hope of earth and joy of Heaven.

At the Name of Jesus bowing,
 Falling prostrate at His feet,
 King of kings in Heaven we'll crown Him,
 When our journey is complete.

Precious Name, O how sweet!
 Hope of earth and joy of Heaven;
 Precious Name, O how sweet, how sweet!
 Hope of earth and joy of Heaven.

¹⁸⁴ Karon sa dili pa kamo manglingkod, samtang nga nagakahilum na karon ang kadaghanan para sa komunyong nga panerbisyo.

Kung wala ako nasayup, dili ba si Igsoong Blair kini, ang ministro nga akong naila didto sa Arkansas dili pa lang dugay? Naghunahuna lang ako nga siya. Dili ako sigurado. Mianhi ka dinhi para sa paghalad sa bata, usa ka gamay pa, kaganinang buntag. Sa hunahuna ko . . . Dili ba nahibalag ta ka dili pa lang dugay, didto sa Hot Springs, Arkansas? Uban nimo kaniadto ang usa ka . . . May usa ka butang kaniadto nga duol na mahitabo, ug gisulti kadto sa Balaang Espiritu. Husto ba kana? Maayo. Ako lang. . . Nahinumduman ko lang kaganina, sa hunahuna ko, “Kana ang igsoon didto.” Nalipay gyud ako nga ania ka, Igsoong Blair.

¹⁸⁵ Karon hangyoon ko si Igsoong Blair kung mahimo bang moampo siya sa Dios nga himoon kitang limpyo karon alang sa komunyong nga andam nang ipahigayon. Mahimo ba, Igsoong Blair? [Nagaampo si Igsoong Richard Blair—Ed.] Oo. Oo, Ginoo. Itugot kini, Ginoo. Oo, Ginoo. Oo, Ginoo. Oo, Ginoo. Oo. Amen.

Mahimo na kamong manglingkod karon, ang matag usa.

¹⁸⁶ Ug karon diha sa organ, igsoong babaye, kung inyong tanan itutog ang *There Is A Fountain Filled With Blood*. Ug mahimo na ninyong sugdan ang inyong . . . dalhon sila dinha, unsa man ang gikinahanglan. Sige, ang pagbasa na karon, kung kita mahimo lang. . . magmahilum sa makadali.

Oo, igsoon? [Nagaingon ang usa ka igsoong babaye, “Kuhaon ko lang ang akong panyo?”—Ed.] Sige, igsoon, pangitaa lang dinhi hangtud nga makita mo, okey lang kana, kung unsa ma’y anaa dinha. Mao ba kana? Sige, igsoon.

¹⁸⁷ Sige, karon magabasa na si Igsoong Neville sa pagpahigayon sa komunyong.

Ug dayon moanhi ang mga usher, kung aduna ma’y mga dili-tagay dinhi, sa matag lingkuranan, ug pumuwesto lang sa matag pasilyo, sa diha nga nagaduol kita, ug matag laray, para sa komunyong.

¹⁸⁸ Ug karon hinaut nga mamalandong kamo karon. Hinumdumi, gikaon kini sa Israel kaniadto diha sa desperasyon, ug sa tibuok panaw wala ni usa nga maluya sa taliwala nila, sa katapusan sa kuwarenta ka tuig. Balaanon nga pagpang-ayo kini, usab.

Panalanginan ka sa Ginoo, Igsoong Neville. [Ginabasa ni Igsoong Neville ang mosunod nga Kasulatan, Unang Mga Taga-Corinto 11:23-32—Ed.]

Kay gikan sa Ginoo nadawat ko ang gikahatag ko usab kaninyo, Nga ang Ginoong Jesus sa gabii sa pagbudhi kaniya mikuha'g tinapay:

Ug sa nakapasalamat na siya, kini iyang gipikaspikas, ug miingon siya, Kumuha kamo, magkaon: kini mao ang akong lawas, nga gipikaspikas alang kaninyo: Buhata ninyo kini sa paghandum kanako.

Sa maong paagi usab tapos sa panihapon, ang kopa gikuha niya, nga nag-ingon, Kining kopa mao ang bag-ong pakigsaad diha sa akong dugo: buhata ninyo kini, sa matag inom ninyo niini, sa paghandum kanako.

Kay sa matag kaon ninyo niining tinapay, ug matag-inom ninyo niining kopa, ginasangyaw ninyo ang kamatayon sa Ginoo hangtud sa iyang pag-anhi.

Busa bisan kinsa nga magakaon sa tinapay, ug magainom sa kopa sa Ginoo, sa paagi nga dili takus, makasala batok sa lawas ug dugo sa Ginoo.

Apan ipasusi sa matag usa ka tawo ang iyang kaugalingon, ug unya pakan-a siya sa tinapay, ug paimna siya sa kopa.

Kay bisan kinsa nga magakaon ug magainom niini nga dili takus, nagakaon ug nagainom siya sa hukom sa silot alang sa iyang kaugalingon, nga walay pagpakaila sa lawas sa Ginoo.

Mao kana ang hinungdan ngano nga daghan kaninyo mga maluya ug mga masakiton, ug ang uban nangamatay.

Apan kon tinuod kita nga nakasusi sa atong kaugalingon, kita dili pagahukman.

Hinonoa sa diha nga mahukman kita sa Ginoo, kini mao lamay pagpanton kanato, aron kita dili pagahukman sa silot kauban sa kalibutan.

[Nagaingon si Igsoong Neville, “Ang Ginoo magapanalangin sa pagbasa, sa Pulong.” Dayon ginakuha ni Igsoong Branham ang bandehado sa mga gipikaspikas nga tinapay—Ed.]

¹⁸⁹ Gigunitan ko ang maong tinapay nga kosher, nga kunot-kunot ug gipikaspikas, nga nagarepresentar sa lawas ni Jesus Cristo; pinaagi—pinaagi niining bitasbitas nga tabil aduna kita’y mahimong agianan ngadto sa Balaan sa mga balaan.

¹⁹⁰ Langitnon namong Amahan, kini nga tinapay giandam aron nga magrepresentar niadtong gipikaspikas ug bitasbitas nga lawas. Hinaut nga ang matag usa kanamo, samtang nga

ginadawat namo kini, hinaut nga sama sa daw sa literal namong ginahimo kini nga buhat. Ug hinaut nga magkaaduna kami og kapasayloan sa among mga sala, ug agianan ngadto sa Balaan sa mga balaan, aron nga magkinabuhi diha sa Imong Presensiya didto sa umalabot namong kinabuhi; ug sa tanang mga adlaw usab nga magkinabuhi kami dinhi sa kalibutan, ug nga mauban Ikaw sa walay katapusan didto sa Eternidad. Itugot kini, Amahan. Panalangini kini nga tinapay alang sa nianang katuyoan. Sa Ngalan ni Jesus. Amen.

¹⁹¹ [Ginakuha ni Igsoong Branham ang bandehado sa gagmay'ng mga baso nga puno sa bino—Ed.] Nag-ingon ang Biblia, “Human nga Iyang gikuha ug gipikaspikas ang tinapay, sa maong paagi gikuha Niya ang kopa; ug sa diha nga nakapanihapon Siya, miingon, ‘Kining kopa mao ang Bag-ong Pakigsaad diha sa Akong Dugo, nga giula alang kaninyo.’” Hinaut nga igahatag sa Ginoo ang Iyang mga panalangin niini sa diha nga magaampo kita.

¹⁹² Ginoong Jesus, gigunitan ko dinhi ang dugo sa punoan sa ubas, ang duga sa ubas. Ug, Amahan, kini maoy sa pagrepresentar niadtong bililhon nga Dugo nga nagahinlo kanamo, nga gikan Dinha miabot ang Timaan. Ginapasalamatan ko Ikaw tungod Niini, Amahan, ug alang niining simbolo. Nag-ingon Ka, “Ang nagakaon ug nagainom Niini adunay Kinabuhi nga walay katapusan, ug pagabanhawon Ko siya sa kaulahiang mga adlaw.” Ginapasalamatan Ka namo alang niining saad. Ug, Amahan, nagaampo kami nga Imong hinloan ang among mga kasingkasing, tanan kami, aron nga mamahimo kaming takus pinaagi sa . . . among pagtoo; sa pagkasayod nga dili kami takus sa among mga kaugalingon, apan dili mapakyas ang among pagtoo, nga bug-os namong ginadawat ang Dugo ni Jesus Cristo. Itugot kini, Amahan.

¹⁹³ Ug balaana ang maong bino para sa katuyoan gayud niini. Hinaut nga ang si kinsa man nga magainom niining bino karong gabhiona, ug nagakaon niining tinapay, magkaadunay kusog alang sa panaw sa umalabot. Itugot kini, Ginoo. Hinaut nga magmapiskayon sila ug magmalig-on, ug mapuno sa Imong Espiritu, hangtud sa pag-abot ni Jesus. Amen. [Blangko nga bahin sa teyp—Ed.]

¹⁹⁴ Nagatoo ako nga ang Komunyon maoy usa sa pinakamahinuklogon, balaan, pinaka-maanindot sa mga pagsimba nga anaa sulod sa panerbisyo sa iglesia. Adunay duha ka butang nga gibilin kanato, tulo ka mga butang, nga buhaton, kana—kana’y sugo ug mga ordinansiya. Daghan kaayong mga tawo ang maninguha sa pag-ingon, “Aduna kanamo ang orihinal nga lansang.” “Aduna kanamo ang usa ka bahin sa krus.” Apan adunay gibilin nga tulo ka mga butang: ang Panihapon sa Ginoo, Bautismo, Paghinugasay og tiil, mao ang tulo ka mga sugo nga gibilin ngadto sa iglesia.

195 Ug para kanako, karong gabhiona daw sa usa ka espesyal kaayo nga panahon para kanako. Samtang nga nagatindog ako dinhi ug nagalantaw lang; sa kasagaran akong—kanunay akong anaa sa pag-ampo. Apan karong gabhiona, makita ang nagkalainlaing mga pamilya, ang makita nga ang pipila sa niining mga pamilya nga nanganhi ania na sukad pa niadtong usa pa ako ka batan-on nga magwawali, nga nagatindog dinhi nga ang salog mga abog pa sa ginabasan nga kahoy, ug ako’y . . . mga bag-o lang ang uban kanila. Apan ang makita ang mga kalalaken-an uban sa ilang asawa ug pamilya, ug ang makita kung giunsa nila pagtagad ang usa’g usa, ug ang pagkabalaan niana, kung giunsa nila pagbantay sa ilang mga anak; makita ang luoy’ng mga gining ug nga ginatunol ang iyang mga kamot, ug hunahunaon, “Kanang luoy’ng kamot ang mihugas, ug mipahid sa mga luha gikan sa mga mata sa masusong bata.”

196 Dayon nakita ko ang mga pamilya nga miduol nga nakaadto na ako sa ilang mga balay sa diha nga may sakit sila, ug gipanghilantan, ang mga bata; gipang-ayo ni Ginoong Jesus ang ilang mga anak. Nakita ko sila niadtong aduna sila’y problema sa pamilya, gitabangan ako sa Ginoo nga mahusay kadto; makita silang nangalipay pag-usab. Ug mahunahuna ko lang kung unsa na ang mahitabo kung didto na kita sa nianang Pangkasal nga Panihapon. Mapasalamaton gyud ako sa Ginoo nga gitugotan Niya ako nga mamahimong usa ka higala ninyo ug nga matabangan kamo. Ako . . . ingon niana kon ngano nga ania ako.

197 Ug ako, ang hunahunaon lang kung unsa na ka dugay, kung pila na ka tuig; kini mga, misugod ako sa pagwali, mga 1930, ug kini mga trayntay-dos na ka tuig para kanako, karon, trayntay-tres na ka tuig, nga nagwali ako. Kaniadto, ang tanan niadtong mga pagpanglimbasog ug mga pagsulay ug, daw sa, bisan pa man, sa diha—sa diha nga modangat na kita dinhi, kini—kining tanan nahikalimtan na. Kita n’yo? Imong—para kanimo medyo adunay usa ka butang mahitungod sa Komunyong nga basta lang nga ginatangtang ang tanan—ang tanan nga mga bali-baliko sa maong mga butang, pagmoambit ka sa Komunyong. Panalanginan kamo sa Ginoo.

198 Puede na ang elder, nga basahon ang Kasulatan para sa paghinugasay-sa-tiil nga panerbisyo.

199 [Ginabasa ni Igsoong Neville ang Juan 13:2-17, ug ginatapos na ang panerbisyo:

Ug sa miabot ang panihapon, sa nakapatidlum na ang yawa sa kasingkasing ni Judas Escariote, nga anak ni Simon, ang sa mabudhion magtugyan kaniya;

Si Jesus nga nahibalo nga gitugyan sa Amahan ang tanan nga mga butang sa iyang mga kamot, ug nga siya migikan sa Dios, ug sa Dios mopaingon.

Mitindog siya gikan sa panihapon, ug mihukas sa iyang mga bisti; ug mikuha sa usa ka pamahiran, ug iyang gibakus.

Unya iyang gisudlan og tubig ang dolang, ug gisugdan niya paghugas ang mga tiil sa mga tinun-an, ug sa pagpahid kanila sa pamahiran nga iyang gibakus.

Unya mingduol siya kang Simon Pedro: ug si Pedro miingon kaniya, Ginoo, pagahugasan mo ba ang akong mga tiil?

Si Jesus mitubag ug miingon kaniya, Sa akong ginabuhat ikaw dili karon makasabot; apan makasabot ka ra sa ulahi.

Si Pedro miingon kaniya, Dili ka gayud maghugas sa akong mga tiil. Si Jesus mitubag kaniya, Kung dili ako magahugas kanimo, ikaw dili makaambit kanako.

Miingon kaniya si Simon Pedro, Ginoo, dili lamang ang akong mga tiil, kondili ang ako usab nga mga kamot ug ang akong ulo.

Si Jesus miingon kaniya, Ang nakakaligo dili kinahanglan magpanghugas gawas sa mga tiil, apan ang tibuok mahinlo: ug kamo mga mahinlo, apan dili kamong tanan.

Kay naila niya kadtong sa mabudhion magatugyan kaniya; tungod niini miingon siya, Kamong tanan dili mga mahinlo.

Ug sa nahugasan niya sila sa mga tiil, ug nakakuha sa iyang mga bisti, ug milingkod pag-usab sa lamesa, ug miingon kanila, Nakasabot ba kamo sa akong gihimo kaninyo?

Kamo nagangalan kanako nga Magtutudlo ug Ginoo: ug kamo nanag-ingon sa maayo; kay mao ako.

Busa kung ako, nga inyong Ginoo ug Magtutudlo, mihugas kaninyo sa mga tiil; kinahanglan usab kamo maghinugasay sa mga tiil ang usa ug usa.

Kay ako nagahatag kaninyo og panig-ingnan, aron kamo magbuhat usab ingon sa akong gibuhat kaninyo.

Sa pagkamatuod, sa pagkamatuod, nagaingon ako kaninyo, Ang ulipon dili labaw sa iyang agalon; ug ang gisugo dili labaw sa nagsugo kaniya.

Kung kamo nakasabot niining mga butanga, bulahan kamo kung inyong gibuhat sila.

Hinaut nga panalanginan sa Ginoo ang pagbasa sa Iyang Pulong.

Sa ingon ka daghan nga magaambit, maghinugasay ang mga lalaki sa niining lawak, dinhi dapit; ug ang mga babaye

maghinugasay og tiil diha sa lawak sa wala, dinhi dapit, diha sa gamay nga bautismohanang kuwarto. Nalipay ako kaayo nga makita nga ingon ka daghan ang gusto, ug ang makahimo, sa pag-anhi og pagduyog uban kanamo sa niining paghinugasay og tiil.

Mahimo bang manindog kitang tanan? Sa kadtong kinahanglan nang molakaw . . .

Gusto namong ingnon pag-usab nga mapasalamaton gyud kami ug matalamdon sa atubangan sa Dios alang niining maayong adlaw, nga nahimong usa gayud ka pagpadasig sa among kasingkasing, nga makita ang daku ug gamhanan nga Presensiya sa atong Dios nga nagaabot sa atong taliwala dinhi aron nga magpadasig kanato ug magpanalangin kanato.

Sa diha nga atong ginaduko ang atong mga ulo, atong hangyoon si Igsoong Earl Martin kung mahimo ba niyang ipapauli na kadtong mga kinahanglan nang molakaw—Ed.]

MGA DESPERASYON CEB63-0901E
(Desperations)

Kining Mensahe ni Igsoong William Marrion Branham, una giwali sa Ingles niadtong Domingo sa gabii, Setyembre 1, 1963, didto sa Branham Tabernacle sa Jeffersonville, Indiana, U.S.A., gibalhin gikan sa magnetikong teyp rekording ug gipatik nga walay nakulang sa Ingles. Kining Cebuanong hubad pinatikan na ug gipang-apodapod sa Voice of God Recordings.

CEBUANO

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Pahibalo Bahin Sa Katungod Sa Pagmantala

Ang tanang katungod sa pagmantala iyaha lamang sa tag-iya. Kining basahona mahimong i-print sa printer sa balay alang sa personal nga gamit o sa pagpang-apod-apod, nga walay-bayad, ingon nga usa ka instrumento sa pagpakaylap sa Ebanghelyo ni Jesus Cristo. Kining basahona dili mahimong ibaligya, kopyahon nga pang-dinaghan, i-post sa website, i-store sa usa ka retrieval system, ihubad sa ubang pinulongan, o gamiton sa pagpangayo og mga amot nga walay ginapagawas nga kasulatan nga pagpahanugot gikan sa Voice Of God Recordings®.

Alang sa dugang nga mga kasayuran o alang sa uban pa nga ginapang-apod-apod nga mga materyales, mahimong kontakon ang:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org